

อนามัย
โพล

รายงาน

ผลการสำรวจอนามัยโพล

ประจำปี 2569

กลุ่มพยากรณ์สุขภาพ
กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ

คำนำ

ปัญหาสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันมีความซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากปัจจัยหลายประการ อาทิ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเติบโตของเมือง และการขยายตัวของชุมชน ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยพบการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น โรคระบบทางเดินหายใจ โรคติดต่อที่มีอาหารและน้ำเป็นสื่อ เป็นสัญญาณเตือนถึงความเสี่ยงต่อสุขภาพของประชาชนและแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการส่งเสริมสุขภาพและพฤติกรรมด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมที่ดีในประชาชนทุกกลุ่มวัย ซึ่งการเฝ้าระวังและติดตามพฤติกรรมด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของประชาชนอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้ทราบถึงความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่การวางแผนและดำเนินการแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด

ดังนั้น กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ จึงได้ดำเนินการขับเคลื่อนการเฝ้าระวังพฤติกรรมด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมด้วยอนามัยโพล ปี 2569 เพื่อติดตามสถานการณ์พฤติกรรมของประชาชนในการป้องกันตนเอง และจัดการความเสี่ยงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม รวมทั้งรับฟังความคิดเห็น และความกังวลที่เกี่ยวข้องด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในประเด็นที่เป็นกระแสสังคม ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของกรมอนามัย นำไปสู่การวางแผน การกำกับติดตาม และการสื่อสารสร้างความรอบรู้ เพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพต่อไป

คณะทำงานขับเคลื่อนอนามัยโพล

สารบัญ

คำนำ	ก
สารบัญ.....	ข
1. เรื่อง “สิ่งแวดล้อม และสิ่งปลูกสร้างในครัวเรือน”	1
2. เรื่อง “ศูนย์พักพิงชั่วคราว”	11
3. เรื่อง “เตรียมรับมือ PM2.5”	17
4. เรื่อง “เทศกาลตรุษจีนกับการป้องกันผลกระทบจาก PM2.5”	24
5. เรื่อง “การมีคู่และแนวคิดการมีลูกในยุคปัจจุบัน”	30
6. แนวโน้มพฤติกรรมด้านสุขอนามัยของประชาชน	36
คณะผู้จัดทำและผู้ประสานงาน	41

1. เรื่อง “สิ่งแวดล้อมและสิ่งปลูกสร้างในครัวเรือน”

กรมอนามัย โดยกองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพร่วมกับสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้บริการสิ่งแวดล้อมและการจัดการสิ่งปลูกสร้างในครัวเรือน เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผน นโยบายและยกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมและการจัดการสิ่งปลูกสร้างของประเทศ โดยสำรวจระหว่างวันที่ 1 - 31 ตุลาคม 2568 มีผู้ตอบ 801 คน สรุปผลการสำรวจ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นต่อการใช้บริการสิ่งแวดล้อม

1. ท่านใช้บริการสิ่งแวดล้อมที่ใดบ่อยที่สุด

จากผลอนามัยโพล พบว่า สิ่งแวดล้อมที่ผู้ตอบแบบสำรวจนิยมใช้บริการบ่อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ 75.78 รองลงมาคือ ในห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า ร้อยละ 52.06 และในสถานที่ทำงาน ร้อยละ 44.32 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ท่านใช้บริการสิ่งแวดล้อมที่ใดบ่อยที่สุด

อันดับ	ประเด็น	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของคำตอบ
1	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	607	75.78
2	ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	417	52.06
3	สถานที่ทำงาน	355	44.32
4	ร้านจำหน่ายอาหาร	227	28.34
5	แหล่งท่องเที่ยว	219	27.34
6	โรงพยาบาล	177	22.10
7	สถานที่ราชการ	160	19.98
8	สวนสาธารณะ	50	6.24
9	สนามบิน	46	5.74
10	ศาสนสถาน(วัด /โบสถ์/มัสยิด)	42	5.24
11	โรงเรียน	30	3.75
12	ตลาดสด	24	3.00
13	สถานีขนส่งทางบก	17	2.12
14	สวนริมทางสาธารณะ	14	1.75
15	สถานีรถไฟ	11	1.37

2. ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมที่ใด สมควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุด

ผลอนามัยโพล พบว่า สิ่งแวดล้อมที่ผู้ตอบส่วนใหญ่อยากให้ปรับปรุงมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สิ่งแวดล้อมในตลาดสด ร้อยละ 48.94 รองลงมาคือ สิ่งริมทางสาธารณะ ร้อยละ 35.08 และสิ่งในแหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 33.96 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมที่ใด สมควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุด

อันดับ	ประเด็น	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของคำตอบ
1	ตลาดสด	392	48.94
2	สิ่งริมทางสาธารณะ	281	35.08
3	แหล่งท่องเที่ยว	272	33.96
4	สวนสาธารณะ	270	33.71
5	ศาสนสถาน (วัด/โบสถ์/มัสยิด)	232	28.96
6	สถานีขนส่งทางบก	158	19.73
7	โรงเรียน	152	18.98
8	โรงพยาบาล	138	17.23
9	สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	135	16.85
10	ร้านจำหน่ายอาหาร	134	16.73
11	สถานีรถไฟ	101	12.61
12	สถานที่ราชการ	70	8.74
13	สถานที่ทำงาน	32	4.00
14	ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	27	3.37
15	สนามบิน	6	0.75

3. ท่านเคยประสบปัญหาในการใช้งานสิ่งแวดล้อมในเรื่องใดมากที่สุด

ผลอนามัยโพล พบว่า ปัญหาการใช้งานสิ่งแวดล้อมที่พบบ่อยมากที่สุด คือ กลิ่นเหม็น/การระบายอากาศไม่ดี ร้อยละ 79.65 รองลงมาคือ สิ่งไม่สะอาด ร้อยละ 73.78 และห้องสิ่งไม่มีกระดาษชำระให้บริการ ร้อยละ 35.71 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ท่านเคยประสบปัญหาในการใช้งานสิ่งแวดล้อมในเรื่องใดมากที่สุด

อันดับ	ประเด็น	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของคำตอบ
1	กลิ่นเหม็น/การระบายอากาศไม่ดี	638	79.65
2	ไม่สะอาด	591	73.78
3	ไม่มีกระดาษชำระให้บริการ	286	35.71
4	ไม่มีน้ำชำระล้างที่สะอาด	254	31.71

อันดับ	ประเด็น	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของคำตอบ
5	กลอนประตู/ที่ปิดล็อกชำรุด	237	29.59
6	ไม่มีสบู่อุปโภคบริโภค	158	19.73
7	ไม่มีที่แขวนหรือที่วางสัมภาระ	133	16.60
8	ที่จับสายฉีดชำระสกปรก	122	15.23
9	จำนวนห้องส้วมไม่เพียงพอ	109	13.61
10	ไม่ปลอดภัย	105	13.11
11	ไม่มีโถส้วมแบบนั่งราบ/ชักโครก	90	11.24
12	แสงสว่างไม่เพียงพอ	76	9.49
13	พื้นลื่น	55	6.87
14	ไม่มีห้องส้วมผู้พิการ คนชรา	51	6.37
15	ไม่มีอ่างล้างมือ/ไม่มีน้ำล้างมือ	46	5.74

4. ท่านคิดว่า “ความปลอดภัย” ในการใช้ส้วมสาธารณะในประเทศไทยโดยรวม อยู่ในระดับใด

ผู้ตอบส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าส้วมสาธารณะ “ปลอดภัยแต่ยังมีข้อกังวล” ร้อยละ 73.53 รองลงมาคือ “ไม่ปลอดภัย” ร้อยละ 18.35 ในขณะที่มีความเห็นว่า “ปลอดภัยมาก ใช้บริการได้อย่างไม่กังวล” ร้อยละ 4.62 และตอบว่า “ไม่แน่ใจ” ร้อยละ 3.50 รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 “ความปลอดภัย” ในการใช้ส้วมสาธารณะในประเทศไทยโดยรวม

อันดับ	ประเด็น	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของคำตอบ
1	ปลอดภัย แต่ยังมีข้อกังวล	589	73.53
2	ไม่ปลอดภัย	147	18.35
3	ปลอดภัยมาก ใช้บริการได้อย่างไม่กังวล	37	4.62
4	ไม่แน่ใจ	28	3.50

4.1 ประเด็นของผู้ที่ตอบว่าส้วมสาธารณะ “ปลอดภัย แต่ยังมีข้อกังวล”

ผู้ที่ตอบว่า “ปลอดภัย แต่ยังมีข้อกังวล” จำนวน 589 คน ระบุว่า ประเด็นที่กังวลมากที่สุด คือ กลอนประตูไม่แน่นหนา/เสียงถูกเปิดเข้ามา ร้อยละ 35.82 รองลงมาคือ พื้นลื่น/น้ำขังเกรงหกหล่ม ร้อยละ 27.84 และ แสงสว่างไม่เพียงพอ โดยเฉพาะกลางคืน ร้อยละ 17.83 รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผู้ที่ตอบว่าปลอดภัย แต่ยังมีข้อกังวล

อันดับ	ประเด็น	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของคำตอบ
1	กลอนประตูไม่แน่นหนา / เสียงถูกเปิดเข้ามา	211	35.82
2	พื้นลื่น / น้ำขัง เกรงหกล้ม	164	27.84
3	แสงสว่างไม่เพียงพอ โดยเฉพาะกลางคืน	105	17.83
4	บริเวณเปลี่ยว ไม่ค่อยมีคน / กังวลถูกลักทรัพย์	84	14.26
5	อื่นๆ เช่น - ความสะอาด/กลิ่นเหม็น - การแพร่กระจายของเชื้อโรค - ไม่มีกระดาษชำระบริการ	25	4.25

4.2 ประเด็นของผู้ที่ตอบว่าส้วมสาธารณะ “ไม่ปลอดภัย”

ผู้ที่ตอบว่า “ไม่ปลอดภัย” จำนวน 147 คน ระบุว่า ประเด็นที่ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัยมากที่สุด คือ ส้วมเปลี่ยว ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแล/ไม่มีกล้องวงจรปิด ร้อยละ 36.05 รองลงมาคือ แสงสว่างไม่เพียงพอ/ประตูหรือผนังชำรุด มองลอดได้ ร้อยละ 34.01 และเสียงถูกลวนลาม คุกคามหรือพบเจอบุคคลเร่ร่อน ร้อยละ 17.69 รายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ไม่ปลอดภัย ระบุสิ่งที่รู้สึกไม่ปลอดภัย

อันดับ	ประเด็น	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของคำตอบ
1	ส้วมเปลี่ยว ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแล / ไม่มีกล้องวงจรปิด	53	36.05
2	แสงสว่างไม่เพียงพอ / ประตูผนังชำรุด มองลอดได้	50	34.01
3	เสียงถูกลวนลาม คุกคาม หรือเจอบุคคลเร่ร่อน	26	17.69
4	พื้นลื่น น้ำขัง	11	7.48
5	อื่นๆ เช่น - ห้องน้ำไม่สะอาดเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อโรค - ไม่มีห้องน้ำผู้พิการ/คนชรา	7	4.77

5. ท่านเห็นด้วยกับการมี “ห้องส้วมไม่แบ่งเพศ (All-gender toilet)” ในสถานที่สาธารณะหรือไม่

จากผลอนามัยโพล พบว่า มีผู้ที่ตอบว่า “ไม่เห็นด้วย” กับการจัดให้มีห้องส้วมไม่แบ่งเพศในสถานที่สาธารณะ ร้อยละ 46.44 รองลงมาคือ เห็นด้วยถ้ามีการจัดแยกให้ชัดเจนและปลอดภัย ร้อยละ 32.58 ในขณะที่ เห็นด้วยอย่างยิ่งทุกคนควรมีพื้นที่ปลอดภัย ร้อยละ 17.23 และตอบว่าไม่แน่ใจ ร้อยละ 3.75 รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เห็นด้วยกับการมี “ห้องส้วมไม่แบ่งเพศ (All-gender toilet)” ในสถานที่สาธารณะหรือไม่

อันดับ	ประเด็น	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของคำตอบ
1	ไม่เห็นด้วย	372	46.44
2	เห็นด้วย ถ้ามีการจัดแยกให้ชัดเจนและปลอดภัย	261	32.58
3	เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทุกคนควรมีพื้นที่ปลอดภัย	138	17.23
4	ไม่แน่ใจ	30	3.75

6. ท่านคิดว่า “ห้องส้วมไม่แบ่งเพศ (All-gender toilet)” สามารถเป็นจุดเด่นที่ช่วยพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย หรือช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศหรือไม่

จากผลอนามัยโพล พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นต่อ “ห้องส้วมไม่แบ่งเพศ (All-gender toilet)” ว่าไม่ได้เป็นจุดเด่น/จุดดึงดูดนักท่องเที่ยว ร้อยละ 49.56 รองลงมา มีความเห็นว่า “สามารถเป็นจุดเด่นหรือจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวได้” ร้อยละ 31.34 และตอบว่า “ไม่แน่ใจ” ร้อยละ 19.10 รายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 “ห้องส้วมไม่แบ่งเพศ (All-gender Toilet)” สามารถเป็นจุดเด่นและดึงดูดนักท่องเที่ยวได้หรือไม่

อันดับ	ประเด็น	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของคำตอบ
1	ไม่เป็นจุดเด่น/จุดดึงดูดนักท่องเที่ยว	397	49.56
2	สามารถเป็นจุดเด่น/จุดดึงดูดนักท่องเที่ยวได้	251	31.34
3	ไม่แน่ใจ	153	19.10

7. ท่านปฏิบัติตนอย่างไร เมื่อใช้บริการส้วมสาธารณะ

จากผลอนามัยโพล พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่มีพฤติกรรมสุขอนามัยที่ดีเมื่อใช้ส้วมสาธารณะ โดยพฤติกรรมที่พบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ กดชักโครกทุกครั้งหลังใช้ส้วม ร้อยละ 88.76 รองลงมาคือ ล้างมือทุกครั้งหลังใช้ส้วม ร้อยละ 87.02 และเช็ดที่รองกอนั่งบนโถส้วม (ชักโครก) ร้อยละ 78.53 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ท่านปฏิบัติตนอย่างไร เมื่อใช้บริการส้วมสาธารณะ

อันดับ	ประเด็น	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของคำตอบ
1	กดชักโครกทุกครั้งหลังใช้ส้วม	711	88.76
2	ล้างมือทุกครั้งหลังใช้ส้วม	697	87.02
3	เช็ดที่รองกอนั่งบนโถส้วม (ชักโครก)	629	78.53
4	ปิดฝาโถส้วมทุกครั้งก่อนกดชักโครก	248	30.96
5	นั่งขับถ่ายบนโถส้วมนั่งราบ (ชักโครก) โดยไม่สัมผัสที่รองนั่ง	164	20.47
6	ขึ้นไปเหยียบบนโถส้วมนั่งราบ (ชักโครก)	34	4.24
7	อื่น ๆ	15	1.87

8. บ้านเรือน/อาคารของท่านมีการสูบล้างปฏิภูมิลบ่อมากน้อยแค่ไหน

จากผลอนามัยโพล พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ระบุว่า มีการสูบล้างปฏิภูมิลบ่อในบ้านเรือนปีละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 49.31 รองลงมาคือ นานมากจนจำไม่ได้ ร้อยละ 26.84 และไม่เคยสูบล้างเลย ร้อยละ 11.74 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 บ้านเรือน/อาคารของท่านมีการสูบล้างปฏิภูมิลบ่อมากน้อยแค่ไหน

อันดับ	ประเด็น	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของคำตอบ
1	ปีละ 1-2 ครั้ง	395	49.31
2	นานมากจนจำไม่ได้	215	26.84
3	ไม่เคยสูบล้างเลย	94	11.74
4	เดือนละ 1 ครั้ง	59	7.37
5	อื่น ๆ - ไม่ทราบ อยู่คอนโด - ไม่แน่ใจ เพราะเป็นถึงส่วนรวม	20	2.49
6	สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	18	2.25

9. ทราบหรือไม่ว่า สิ่งปฏิภูมิจากบ้านเรือน/อาคาร/สิ่งแวดล้อม ถูกนำไปจัดการอย่างไร

จากผลอนามัยโพล พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ คิดว่าสิ่งปฏิภูมิจากบ้านเรือน อาคาร สิ่งแวดล้อม ถูกนำไปจัดการที่บ่อบำบัด ร้อยละ 50.44 รองลงมา ระบุว่าไม่ทราบ ร้อยละ 35.21 อย่างไรก็ตาม มีผู้ที่ตอบว่าสิ่งปฏิภูมิลูกถูกนำไปใช้เป็นปุ๋ยในสวน/ไร่/นาโดยตรง ร้อยละ 12.23 และนำไปทิ้งลงแหล่งน้ำ/คูคลอง/พื้นที่รกร้าง ร้อยละ 2.12 รายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ทราบหรือไม่ว่า สิ่งปฏิภูมิจากบ้านเรือน/อาคาร/สิ่งแวดล้อม ถูกนำไปจัดการอย่างไร

อันดับ	ประเด็น	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของคำตอบ
1	นำไปจัดการที่บ่อบำบัด	404	50.44
2	ไม่ทราบ	282	35.21
3	นำไปทิ้งเป็นปุ๋ยในสวน ไร่ นาโดยตรง	98	12.23
4	นำไปทิ้งแหล่งน้ำ คู คลอง พื้นที่รกร้าง	17	2.12

10. สิ่งปฏิภูมิลูกที่สูบล้างจากบ้านเรือน/อาคาร/สิ่งแวดล้อม ที่ถูกนำไปทิ้งโดยไม่ผ่านการบำบัด ส่งผลกระทบต่ออย่างไร

เมื่อถามเกี่ยวกับความคิดเห็น เรื่องสิ่งปฏิภูมิลูกที่สูบล้างจากบ้านเรือน/อาคาร/สิ่งแวดล้อม หากทิ้งโดยไม่ผ่านการบำบัด จะส่งผลกระทบต่อสำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพจากการเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรค ถึงร้อยละ 93.63 รองลงมาคือ ปัญหากลิ่นเหม็นรบกวนชุมชน ร้อยละ 83.27 และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดน้ำเสีย ร้อยละ 82.90 รายละเอียดดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 สิ่งปฏิภูลที่สูลจากบ้านเรื่อน/อาคาร/ส้วมสาธารณะ ที่ถูกนำป้ทังโดยไม่ผ่านการบ้ำบด
ส่งผลกระทบอย่งไร

อันดับ	ประเด็น	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของคำตอบ
1	ส่งผลกระทบต่อสุขภาพเนื่องจากเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรค	750	93.63
2	ส่งผลกระทบต่อเรื่องปัญหากลิ่นเหม็นต่อชุมชน	667	83.27
3	ส่งผลกระทบต่อด้านสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดปัญหาน้ำเสีย	664	82.90
4	ไม่ส่งผลกระทบ	14	1.75
5	อื่น ๆ	5	0.62

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

ผู้ตอบแบบสำรวจ 801 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.91 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 25 - 44 ปี ร้อยละ 52.31 รองลงมาคือมีอายุในช่วง 45 - 59 ปี ร้อยละ 35.21 โดยมีอาชีพ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ/ลูกจ้างรัฐ ร้อยละ 58.05 รองลงมาคือ พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 9.74 ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย อาชีพอิสระ 9.49 และแม่บ้าน/พ่อบ้าน ร้อยละ 5.12 ตามลำดับ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเทศบาลตำบล ร้อยละ 32.08 รองลงมาคือ ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ร้อยละ 29.50

ตารางที่ 7 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	568	70.91
ชาย	214	26.72
LGBTQIAN+	19	2.37
อายุ		
15 - 24 ปี	27	3.37
25 - 44 ปี	419	52.31
45 - 59 ปี	282	35.21
60 ปี ขึ้นไป	73	9.11
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	14	1.75
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างเอกชน	78	9.74
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ/ลูกจ้างรัฐ	465	58.05
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย อาชีพอิสระ	76	9.49
รับจ้างทั่วไป	33	4.12
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	41	5.12
อสม.	40	4.99

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
เกษตรกร	16	2.00
ว่างงาน/ระหว่างรองาน	16	2.00
เกษียณราชการ	22	2.75
เขตการปกครอง		
เขตการปกครองรูปแบบพิเศษ (กทม./พัทยา)	96	11.99
เทศบาลตำบล	257	32.08
เทศบาลนคร	84	10.49
เทศบาลเมือง	127	15.86
องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	237	29.50

สรุปผลอนามัยโพล

ตามที่ วันที่ 19 พ.ย. 68 นี้เป็นวันส้วมโลก (World Toilet Day) กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ ร่วมกับสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้บริการสาธารณสุข และการจัดการสิ่งปฏิกูลในครัวเรือน ด้วยเครื่องมือ “อนามัยโพล” ระหว่างวันที่ 1-31 ตุลาคม 2568 มีผู้ตอบรวมจำนวน 801 คน สรุปผลการสำรวจที่สำคัญ ดังนี้

ส้วมสาธารณะที่ประชาชนใช้บริการบ่อยที่สุด ได้แก่ ส้วมในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ 75.8 รองลงมา คือ ห้างสรรพสินค้า ร้อยละ 52.1 และสถานที่ทำงาน ร้อยละ 44.3 ตามลำดับ ในขณะที่ส้วมสาธารณะที่อยากให้ปรับปรุงมากที่สุด คือ ส้วมในตลาดสด ร้อยละ 48.9 ส้วมริมทาง ร้อยละ 35.1 และส้วมในแหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 33.9 โดยปัญหาที่พบบ่อยคือ กลิ่นเหม็น ร้อยละ 79.6 ส้วมไม่สะอาด ร้อยละ 73.8 และไม่มีกระดาษชำระ ร้อยละ 35.7 ตามลำดับ ในด้านความปลอดภัยของส้วมสาธารณะ ส่วนใหญ่ตอบว่า “รู้สึกปลอดภัย แต่ยังมีข้อกังวล” ร้อยละ 73.6 โดยประเด็นที่กังวลมากที่สุด คือ กลอนประตูไม่แน่นหนา พื้นลื่น/น้ำขังกลัวหกล้ม และมีผู้ที่ตอบว่า “รู้สึกไม่ปลอดภัย” ร้อยละ 18.3 โดยให้เหตุผลว่า ส้วมเปลี่ยวไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแล แสงสว่างไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีผู้ที่ตอบว่า “รู้สึกปลอดภัยมาก ใช้บริการได้ไม่กังวล” เพียงร้อยละ 4.6 และไม่แน่ใจ ร้อยละ 3.5 ตามลำดับ เมื่อถามถึงพฤติกรรมสุขอนามัยเมื่อใช้บริการสาธารณสุข ส่วนใหญ่กดชักโครกทุกครั้งหลังใช้ส้วม ร้อยละ 88.8 รองลงมาคือ ล้างมือทุกครั้งหลังใช้ส้วม ร้อยละ 87.0 และเช็ดที่รองกอนั่ง ร้อยละ 78.5 ตามลำดับ

สำหรับห้องส้วมไม่แบ่งเพศในสาธารณะ มีผู้ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 46.4 ในขณะที่เห็นด้วยหากจัดแยกให้ชัดเจนและปลอดภัย ร้อยละ 32.6 และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 17.2 เมื่อถามถึงในมิติการท่องเที่ยว มีผู้ที่มีความเห็นว่าห้องส้วมแบบไม่แบ่งเพศ ไม่ใช่จุดดึงดูดนักท่องเที่ยว ร้อยละ 49.6 ในขณะที่มีความเห็นว่าสามารถเป็นจุดดึงดูดได้ ร้อยละ 31.3 และ ยังไม่แน่ใจร้อยละ 19.1

การจัดการสิ่งปฏิกูลในครัวเรือน พบว่าส่วนใหญ่สุขสิ่งปฏิกูลปีละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 49.3 รองลงมาคือ นานมากจนจำไม่ได้ ร้อยละ 26.8 และไม่เคยสุขเลย ร้อยละ 11.7 โดยผู้ตอบให้ความคิดเห็นว่าสิ่งปฏิกูลที่สุขจากบ้านเรือน ถูกนำไปจัดการโดยนำไปกำจัดที่บ่อบำบัด ร้อยละ 50.4 รองลงมาคือ ไม่ทราบ ร้อยละ 35.2 นำไปทิ้งเป็นปุ๋ยในสวน/ไร่นาโดยตรง ร้อยละ 12.2 และนำไปทิ้งแหล่งน้ำ คูคลอง พื้นที่รกร้าง ร้อยละ 2.12 เมื่อถามถึงความคิดเห็นว่าสิ่งปฏิกูลที่สุขจากบ้านเรือนแล้ว ถูกนำไปทิ้งโดยไม่ผ่านการบำบัดจะส่งผลกระทบต่ออะไรมากที่สุด

ส่วนใหญ่ตอบว่าส่งผลกระทบต่อสุขภาพเนื่องจากเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรค ร้อยละ 93.6 ส่งผลกระทบต่อเรื่องปัญหา กลิ่นเหม็นในชุมชน ร้อยละ 83.2 และส่งผลกระทบต่อด้านสิ่งแวดล้อมเกิดปัญหาน้ำเสีย ร้อยละ 82.9 ตามลำดับ

ข้อเสนอจากผลการสำรวจ

ข้อเสนอต่อกรมอนามัย (สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กองส่งเสริมความรอบรู้และสื่อสารสุขภาพ และ ศูนย์อนามัย) นำผลอนามัยโพลไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. **วางแผนและกำหนดมาตรการเพื่อยกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมสาธารณสุข (HAS)** โดยเฉพาะส่วนที่พบว่า ประชาชนอยากให้ปรับปรุงมากที่สุด คือ ส่วนในตลาดสด ส่วนริมทาง และในแหล่งท่องเที่ยว โดยเน้นจัดการปัญหากลิ่นเหม็น ความสะอาด มีกระดาดชำระ และเพิ่มมาตรการด้านความปลอดภัย ได้แก่ มีกลอนประตูที่ใช้งานได้ พื้นไม่ลื่นป้องกันการหกล้ม มีแสงสว่างเพียงพอ มีเจ้าหน้าที่ดูแล รวมถึงขอความร่วมมือสถานประกอบการทุกแห่งร่วมพัฒนาและปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐาน HAS เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ประชาชน ส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับประเทศไทยในช่วงเทศกาลท่องเที่ยวที่จะถึงนี้ และการแข่งขันซีเกมส์ที่จะมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก
2. **กำกับติดตามการจัดการสิ่งปฏิกูลในระดับพื้นที่** เนื่องจากพบว่า มีการนำสิ่งปฏิกูลไปใช้ในพื้นที่เกษตรโดยตรง และนำไปทิ้งลงแหล่งน้ำ คูคลอง และพื้นที่สาธารณะ จึงควรสนับสนุนให้ อปท.เข้มงวดต่อการจัดการสิ่งปฏิกูลตาม พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาระบบจัดเก็บ ขนส่งและบำบัดแบบครบวงจรเพื่อลดการปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม และคลายความกังวลของประชาชน
3. **สื่อสารสร้างความตระหนักรู้ผ่านกิจกรรมวันสิ่งแวดล้อมโลก** สร้างความเข้าใจให้ประชาชนตระหนักถึงความสะอาดและความปลอดภัยของห้องน้ำห้องส้วม มีพฤติกรรมสุขอนามัยในการใช้ส้วมที่ถูกต้อง ส่งเสริมให้ครัวเรือนและชุมชนมีการจัดการสิ่งปฏิกูลอย่างถูกสุขลักษณะ รวมทั้งสื่อสารให้ประชาชนตระหนักถึงผลกระทบของการทิ้งสิ่งปฏิกูลโดยไม่ผ่านการบำบัด

การนำไปใช้ประโยชน์ และช่องทางการเข้าถึงผลอนามัยโพล

การนำไปใช้ประโยชน์

infographic
กรมอนามัย

ใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดกิจกรรมรณรงค์
“วันส้วมโลก” (World Toilet Day 2025)
วันที่ 19 พฤศจิกายน 2568

เผยแพร่ผลสรุปทาง
website

ผลอนามัยโพล ประจำเดือนตุลาคม 2568 ประเด็น “ส่วนสาธารณสุข และสิ่งปฏิกูลในครัวเรือน” มีไฟล์รายงานสรุปผล และสรุปผลในรูปแบบ Infographic ที่เผยแพร่เพื่อให้ผู้สนใจนำไปใช้ประโยชน์ สามารถเข้าถึงได้ที่ website กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ <https://hfd.anamai.moph.go.th>

โดย คณะทำงานขับเคลื่อนอนามัยโพล ปีงบประมาณ 2568
สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม ร่วมกับ กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ
31 ตุลาคม 2568

2. เรื่อง “ศูนย์พักพิงชั่วคราว”

กรมอนามัย โดยกองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพร่วมกับกองอนามัยฉุกเฉิน กรมอนามัย ได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในศูนย์พักพิงชั่วคราวที่มีการจัดตั้งขึ้นในพื้นที่ประสบภัยจากสาธารณภัย ภาวะฉุกเฉิน หรือภัยพิบัติ รวมทั้งความต้องการสิ่งสนับสนุนและข้อเสนอแนะต่อการเตรียมความพร้อมในศูนย์พักพิงชั่วคราว เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุง และเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว ด้านส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม โดยสำรวจระหว่าง 1 – 30 พฤศจิกายน 2568 มีผู้ตอบรวม 497 คน สรุปผลการสำรวจ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับศูนย์พักพิงชั่วคราว

1. ท่านเคยต้องตกอยู่ในสถานการณ์สาธารณภัย ภาวะฉุกเฉิน หรือภัยพิบัติหรือไม่

ผู้ตอบส่วนใหญ่ ตอบว่าไม่เคยตกอยู่ในสถานการณ์สาธารณภัย ภาวะฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ ร้อยละ 68.41 และเคย ร้อยละ 31.59 รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เคยต้องตกอยู่ในสถานการณ์สาธารณภัย ภาวะฉุกเฉิน หรือภัยพิบัติหรือไม่

อันดับ	ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
1	ไม่เคย	340	68.41
2	เคย	157	31.59

2. หากเกิดภัย ท่านจะอพยพไปยังศูนย์พักพิงชั่วคราวที่ทางภาครัฐจัดไว้ให้หรือไม่

ผู้ตอบส่วนใหญ่ ตอบว่า การตัดสินใจจะอพยพไปยังศูนย์พักพิงชั่วคราวที่ทางภาครัฐจัดไว้ให้นั้น ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ร้อยละ 79.28 รองลงมาคือ ไป ร้อยละ 18.71 และไม่ไป ร้อยละ 2.01 รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 หากเกิดภัย จะอพยพไปยังศูนย์พักพิงชั่วคราวที่ทางภาครัฐจัดไว้ให้หรือไม่

อันดับ	ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
1	ขึ้นอยู่กับสถานการณ์	394	79.28
2	ไป	93	18.71
3	ไม่ไป	10	2.01

3. อะไรคือสิ่งที่สำคัญ ที่ช่วยให้ตัดสินใจไปศูนย์พักพิง?

ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่คิดว่าสิ่งที่สำคัญที่ช่วยให้ตัดสินใจไปศูนย์พักพิง มากที่สุดคือ ความรุนแรงของภัย ร้อยละ 54.33 รองลงมาคือ ความปลอดภัยของศูนย์พักพิง ร้อยละ 48.09 และอยู่บ้านแล้วไม่ปลอดภัย ร้อยละ 47.69 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 อะไรคือสิ่งที่สำคัญ ที่ช่วยให้ตัดสินใจไปศูนย์พักพิง?

อันดับ	ประเด็น	ร้อยละ
1	ความรุนแรงของภัย	54.33
2	ความปลอดภัยของศูนย์พักพิง	48.09

อันดับ	ประเด็น	ร้อยละ
3	อยู่บ้านแล้วไม่ปลอดภัย	47.69
4	เจ้าหน้าที่ดูแล และมีयरักขาโรค	40.24
5	ผู้สูงอายุ เด็กเล็ก ผู้ป่วยติดเตียงในบ้าน	35.81
6	น้ำ ไฟฟ้า สัญญาณโทรศัพท์ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตใช้งานได้	25.55
7	อาหารและน้ำดื่ม ไม่สะอาดและไม่เพียงพอ	20.52
8	ห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่สะอาดและไม่เพียงพอ	17.70
9	ที่นอน หมอนมุ้ง ให้บริการ	10.64

4. สิ่งสำคัญของศูนย์พักพิงชั่วคราวที่ดี?

ผู้ตอบส่วนใหญ่ คิดว่าสิ่งสำคัญของศูนย์พักพิงชั่วคราวที่ดี ต้องมีห้องน้ำ ห้องส้วมสะอาด เพียงพอ ปลอดภัย ร้อยละ 54.73 รองลงมาคือ มีการดูแลสุขภาพกลุ่มเสี่ยง เช่น เด็กเล็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยติดเตียง ร้อยละ 47.48 และมีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย ร้อยละ 41.85 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สิ่งสำคัญของศูนย์พักพิงชั่วคราวที่ดี?

อันดับ	ประเด็น	ร้อยละ
1	ห้องน้ำ ห้องส้วมสะอาด เพียงพอ ปลอดภัย	54.73
2	มีการดูแลสุขภาพกลุ่มเสี่ยง เช่น เด็กเล็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยติดเตียง	47.48
3	มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย	41.85
4	น้ำดื่มสะอาด ได้มาตรฐาน	29.18
5	มีอาหารปรุงสุกใหม่ สะอาดทุกมื้อ	21.53
6	มีการแบ่งพื้นที่ภายในอาคารที่ชัดเจนและเหมาะสม	18.51
7	มีพาหนะไป รับ-ส่ง จากบ้าน	15.09
8	เป็นอาคารที่มีโครงสร้างมั่นคง	14.89
9	มีที่นอน หมอน มุ้งเพียงพอ	14.29
10	น้ำใช้สะอาด เพียงพอ และเติมคลอรีนฆ่าเชื้อโรค	13.48
11	มีเครื่องปรับอากาศ พัดลม	5.63
12	มีโทรทัศน์ วิทยุ หรือเพลงช่วยคลาย	5.84
13	ไม่มีมีกลิ่นเหม็นรบกวน	6.04
14	มีจุดล้างมือ พร้อมสบู่และน้ำสะอาด	4.83
15	มีเครื่องระบายอากาศ	3.62
16	มีเครื่องฟอกอากาศ	3.02

5. ทานต้องการให้มีการสื่อสารแบบใดในศูนย์พักพิงชั่วคราว

จากผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่อยากให้มีการสื่อสารโดยใช้เสียงประกาศ ด้วยลำโพงหรือเครื่องขยายเสียง ร้อยละ 68.21 รองลงมาคือ สื่อสารผ่านเจ้าหน้าที่โดยตรง ร้อยละ 55.53 และสื่อสารทางสื่อออนไลน์ ด้วยอินโฟกราฟิก คลิปวิดีโอ ร้อยละ 29.78 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ทานต้องการให้มีการสื่อสารแบบใดในศูนย์พักพิงชั่วคราว

อันดับ	ประเด็น	ร้อยละ
1	เสียง ประกาศโดยใช้ลำโพง หรือเครื่องขยายเสียง	68.21
2	ผ่านเจ้าหน้าที่โดยตรง	55.53
3	สื่อออนไลน์ เช่น อินโฟกราฟิก คลิปวิดีโอ	29.78
4	สิ่งพิมพ์ คู่มือประชาชน คู่มือวิชาการ แผ่นพับ	23.94
5	ประกาศ/หนังสือแจ้งภายใน	23.34
6	อื่น ๆ	1.61

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

ผู้ตอบแบบสำรวจ 479 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 85.51 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 45-59 ปี ร้อยละ 41.45 รองลงมาคือ 25-44 ปี ร้อยละ 28.57 และอายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 27.16 ตามลำดับ มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ/ลูกจ้างรัฐ ร้อยละ 37.63 รองลงมาคือ แม่บ้าน/พ่อบ้าน ร้อยละ 17.71 ว่างาน/ระหว่างรองาน ร้อยละ 10.06 ตามลำดับ เป็นผู้ที่อาศัยอยู่พื้นที่การดูแลของเทศบาลตำบล ร้อยละ 32.80 รองลงมาคือ เขตการปกครองรูปแบบพิเศษ (กทม./พัทยา) ร้อยละ 25.55 และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ร้อยละ 19.92 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	425	85.51
ชาย	67	13.48
LGBTQIAN+	5	1.01
อายุ		
ต่ำกว่า 15 ปี	1	0.20
15 - 24 ปี	13	2.62
25 - 44 ปี	142	28.57
45 - 59 ปี	206	41.45
60 ปี ขึ้นไป	135	27.16
อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานราชการ	187	37.63

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	88	17.71
ว่างงาน/ระหว่างรองาน	50	10.06
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/อาชีพอิสระ	39	7.85
เกษียณอายุราชการ	37	7.44
ลูกจ้างบริษัทเอกชน/ลูกจ้างเอกชน	23	4.63
อสม.	49	9.86
รับจ้างทั่วไป	14	2.82
นักเรียน/นักศึกษา	6	1.21
อิสระ	1	0.20
เขตการปกครอง		
เขตการปกครองรูปแบบพิเศษ (กทม./พัทยา)	127	25.55
เทศบาลตำบล	163	32.80
เทศบาลนคร	26	5.23
เทศบาลเมือง	82	16.50
องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	99	19.92

สรุปผลอนามัยโพล

สรุปผลสำรวจอนามัยโพล เดือนพฤศจิกายน 2568 เรื่อง “ศูนย์พักพิงชั่วคราว” สำรวจระหว่าง 1 – 30 พฤศจิกายน 2568 มีผู้ตอบ 497 คน สรุปผลการสำรวจ ดังนี้

ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ ไม่เคยตกอยู่ในสถานการณ์สาธารณสุขภัย ภาวะฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ ร้อยละ 68.41 และเคย ร้อยละ 31.59 ทั้งนี้ เมื่อถามถึงกรณีหากเกิดภัย การตัดสินใจจะอพยพไปยังศูนย์พักพิงชั่วคราวที่ทางภาครัฐจัดไว้ให้ ผู้ตอบส่วนใหญ่ระบุว่าขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ร้อยละ 79.28 รองลงมาคือ ไปแน่นอน ร้อยละ 18.71 และ ไม่ไป ร้อยละ 2.01 ตามลำดับ โดยสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ตัดสินใจไปศูนย์พักพิง มากที่สุดคือความรุนแรงของภัย ร้อยละ 54.33 รองลงมาคือ ความปลอดภัยของศูนย์พักพิง ร้อยละ 48.09 และอยู่บ้านแล้วไม่ปลอดภัย ร้อยละ 47.69 โดยผู้ตอบส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าศูนย์พักพิงชั่วคราวที่ดีต้องมี ห้องน้ำ ห้องส้วมสะอาด เพียงพอ ปลอดภัย ร้อยละ 54.73 รองลงมาคือ มีการดูแลสุขภาพกลุ่มเสี่ยง เช่น เด็กเล็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยติดเตียง ร้อยละ 47.48 และมีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย ร้อยละ 41.85 ตามลำดับ

ทั้งนี้ เมื่อถามถึงการสื่อสารในศูนย์พักพิงชั่วคราว ผู้ตอบส่วนใหญ่เสนอว่าควรมีการสื่อสารด้วยเสียงประกาศโดยใช้ลำโพงหรือเครื่องขยายเสียง ร้อยละ 68.21 รองลงมาคือ สื่อสารผ่านเจ้าหน้าที่โดยตรง ร้อยละ 55.53 และสื่อสารทางสื่อออนไลน์ เช่น อินโฟกราฟิก คลิปวิดีโอ ร้อยละ 29.78 ตามลำดับ

ข้อเสนอจากผลการสำรวจ

ข้อเสนอต่อกรมอนามัย (กองอนามัยฉุกเฉิน กรมอนามัย กองส่งเสริมความรู้และสื่อสารสุขภาพ และศูนย์อนามัย) นำผลอนามัยโพลไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. การวางแผนและกำหนดมาตรการ จากผลอนามัยโพลที่พบว่า การตัดสินใจอพยพไปศูนย์พักพิงขึ้นอยู่กับสถานการณ์เป็นหลัก และให้ความสำคัญต่อความรุนแรงของภัย รวมถึงความปลอดภัยของศูนย์พักพิง ดังนั้น กรมอนามัย ควรวางแผนเพื่อกำหนดมาตรการรองรับการอพยพกรณีที่มีภัยต่างๆ ตามระดับความรุนแรงของภัย พร้อมจัดทำเกณฑ์มาตรฐานศูนย์พักพิง โดยให้ความสำคัญด้านความปลอดภัย สุขอนามัย การดูแลสุขภาพกลุ่มเสี่ยง และบริการพื้นฐาน เพื่อลดความเสี่ยงและเสริมความเชื่อมั่นของประชาชนในการอพยพเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน

2. ด้านการกำกับติดตามในระดับพื้นที่ จากผลอนามัยโพลที่พบว่าสิ่งสำคัญของศูนย์พักพิงที่ดี คือ มีห้องน้ำสะอาดปลอดภัย การดูแลสุขภาพกลุ่มเสี่ยง และการมีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย หน่วยงานระดับพื้นที่ ควรจัดระบบกำกับติดตามสภาพศูนย์พักพิงอย่างสม่ำเสมอ โดยกำหนดกรอบตรวจประเมินที่ให้ความสำคัญในประเด็นดังกล่าว เช่น ด้านโครงสร้าง ด้านสุขอนามัย น้ำดื่ม-น้ำใช้ และความพร้อมของทีมดูแลกลุ่มเปราะบาง พร้อมรายงานผลตามระบบบัญชาการเหตุการณ์ เพื่อให้การพัฒนาศูนย์พักพิงสอดคล้องกับความต้องการจริง

3. ด้านการสื่อสารสร้างความตระหนักรู้ จากผลอนามัยโพล พบว่ารูปแบบการสื่อสารในศูนย์พักพิงที่ผู้ตอบอยากให้มีคือ การสื่อสารด้วยเสียงประกาศ การสื่อสารผ่านเจ้าหน้าที่โดยตรง และสื่อสารทางออนไลน์ ดังนั้น กรมอนามัยควรพัฒนารูปแบบสื่อสำหรับการสื่อสารในสถานการณ์ฉุกเฉินที่ครอบคลุมทั้งสื่อเสียง เจ้าหน้าที่ภาคสนาม และสื่อดิจิทัลเพื่อให้ข้อมูลสำคัญเข้าถึงทุกกลุ่ม โดยเฉพาะผู้สูงอายุและผู้มีข้อจำกัดในการเข้าถึงสื่อ พร้อมฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ให้สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ลดความตื่นตระหนกและสร้างความมั่นใจในศูนย์พักพิง

การนำไปใช้ประโยชน์ และช่องทางการเข้าถึงผลอนามัยโพล

การนำไปใช้ประโยชน์

infographic
f กรมอนามัย

เผยแพร่ผลสรุปทาง
website

ผลอนามัยโพล ประจำเดือนพฤศจิกายน 2568 ประเด็น “ศูนย์พักพิงชั่วคราว” มีรายงานสรุป เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ สามารถเข้าถึงได้ที่ website กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ กรมอนามัย ทาง <https://hfd.anamai.moph.go.th>

โดย คณะทำงานขับเคลื่อนอนามัยโพล ปีงบประมาณ 2569
กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ กองอนามัยฉุกเฉิน กรมอนามัย
1 ธันวาคม 2568

3. เรื่อง “เตรียมรับมือ PM2.5”

กรมอนามัย ได้สำรวจอนามัยโพลเรื่อง “เตรียมพร้อมป้องกัน PM2.5” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการเตรียมตัวในการป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพจากฝุ่น PM2.5 เพื่อนำมาใช้ประกอบการจัดทำข้อเสนอ เพื่อการวางแผนและเตรียมการดำเนินงานตามมาตรการด้านการแพทย์และสาธารณสุขกรณี PM2.5 และการสื่อสารสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพ ก่อนที่จะเข้าสู่ช่วงวิกฤติฝุ่น PM2.5 ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ภาคกลาง กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตั้งแต่ช่วงธันวาคมของทุกปี โดยทำการสำรวจระหว่างวันที่ 1 – 30 พฤศจิกายน 2568 มีผู้ตอบรวม 623 คน สรุปผลการสำรวจ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับฝุ่น PM2.5

1. ท่านกังวลเรื่องใดมากที่สุดเกี่ยวกับฝุ่น PM2.5 ที่กำลังจะมาถึง?

จากผลสำรวจพบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ มีความกังวลต่อผลกระทบต่อสุขภาพของตนเองและครอบครัวมากที่สุด (เช่น โรคทางเดินหายใจ โรคหัวใจ) ร้อยละ 58.27 รองลงมาคือ ความกังวลต่อเด็กและผู้สูงอายุในครอบครัว ร้อยละ 28.73 และกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์และรักษาพยาบาล ร้อยละ 4.82 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามมีผู้ตอบว่าไม่กังวลที่ร้อยละ 4.82 รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ท่านกังวลเรื่องใดมากที่สุดเกี่ยวกับฝุ่น PM2.5 ที่กำลังจะมาถึง?

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	ผลกระทบต่อสุขภาพของตนเองและครอบครัว (โรคทางเดินหายใจ โรคหัวใจ)	363	58.27
2	ผลกระทบต่อเด็กและผู้สูงอายุในครอบครัว	179	28.73
3	ค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์และรักษาพยาบาล	30	4.82
4	ไม่กังวล	30	4.82
5	ไม่มีหน้ากากหรืออุปกรณ์ป้องกันเพียงพอ	17	2.73
6	ไม่มีความรู้ในการป้องกันตัวเองที่ถูกต้อง	4	0.64

2. ท่านติดตามข้อมูลค่าฝุ่น PM2.5 หรือไม่?

ผู้ตอบส่วนใหญ่ระบุว่า ติดตามข้อมูลค่าฝุ่น PM2.5 เป็นประจำมากที่สุด ร้อยละ 70.11 รองลงมาคือ ผู้ที่ติดตามเป็นครั้งคราว ร้อยละ 26.49 ในขณะที่ มีผู้ที่เคยติดตามแต่ไม่เข้าใจข้อมูล ร้อยละ 3.39 และผู้ที่ไม่เคยติดตามเลยมี ร้อยละ 0.64 รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ท่านติดตามข้อมูลค่าฝุ่น PM2.5 หรือไม่?

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	ติดตามเป็นประจำ	434	70.11
2	ติดตามเป็นครั้งคราว	164	26.49
3	เคยติดตาม แต่ไม่เข้าใจข้อมูล	21	3.39

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
4	ไม่เคยติดตาม	4	0.64

2.1 ติดตามค่าฝุ่น PM2.5 จากช่องทางใดบ้าง?

ผู้ที่ตอบว่าติดตามค่าฝุ่น PM2.5 ส่วนใหญ่ติดตามจากช่องทาง โซเชียลมีเดีย เช่น Facebook, TikTok, Line มากที่สุด ร้อยละ 75.28 รองลงมาคือการติดตามข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษ ร้อยละ 51.53 และประกาศจากหน่วยงานของรัฐ สถานีอนามัย หรือโรงพยาบาล ร้อยละ 48.79 ตามลำดับ รายละเอียดดังตาราง 3

ตารางที่ 3 ติดตามค่าฝุ่น PM2.5 จากช่องทางใดบ้าง?

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	(โซเชียลมีเดีย เช่น Facebook, TikTok, Line)	466	75.28
2	กรมควบคุมมลพิษ	319	51.53
3	ประกาศจากหน่วยงานของรัฐ สถานีอนามัย หรือโรงพยาบาล	302	48.79
4	ข่าวโทรทัศน์ หรือวิทยุ	281	45.40
5	แอปฯ คุณภาพอากาศ เช่น Life DEE (ของ GISTDA) และกรมอนามัย	224	36.19
6	ข่าวจากหนังสือพิมพ์หรือเว็บไซต์ข่าว	68	10.99

2.2 เหตุผลที่ไม่เคยติดตาม

จากผู้ตอบจำนวน 4 คน ที่ระบุว่าไม่เคยติดตามค่าฝุ่น PM2.5 พบว่า เหตุผลที่ทำให้ไม่เคยติดตามค่าฝุ่น เพราะ ไม่รู้ว่ามีส่วนไหนในการติดตาม ร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ ไม่มีปัญหา PM2.5 ในพื้นที่อยู่อาศัย และไม่เห็นความสำคัญของการติดตาม ร้อยละ 25.00 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เหตุผลที่ไม่เคยติดตาม

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	เพราะไม่รู้ว่ามีส่วนไหน	2	50.00
2	เพราะไม่มีปัญหา PM2.5 ในพื้นที่อยู่อาศัย	1	25.00
3	เพราะไม่เห็นความสำคัญ	1	25.00

3. รู้จักวิธีป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพจาก PM2.5 หรือไม่?

ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ ตอบว่า รู้และปฏิบัติตามวิธีป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพอย่างถูกต้อง เช่น การสวมหน้ากาก N95 และลดกิจกรรมกลางแจ้ง ร้อยละ 77.21 รองลงมาคือ ตอบว่ารู้บ้าง แต่ไม่มีอุปกรณ์ป้องกัน ร้อยละ 9.31 และตอบว่าเคยได้ยิน แต่ไม่มั่นใจว่าปฏิบัติถูกต้องหรือไม่ ร้อยละ 7.38 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 รู้จักวิธีป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพจาก PM2.5 หรือไม่?

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	รู้ และปฏิบัติอยู่แล้ว (เช่น สวมหน้ากาก N95, ลดกิจกรรมกลางแจ้ง)	481	77.21
2	รู้บ้าง แต่ไม่มีอุปกรณ์ป้องกัน	58	9.31
3	เคยได้ยิน แต่ไม่แน่ใจว่าทำถูกวิธี	46	7.38
4	รู้บ้าง แต่ค่าใช้จ่ายสูงเกินไป	34	5.46
5	ไม่รู้เลย อยากได้ข้อมูลที่เข้าใจง่าย	4	0.64

4. เคยได้ยินเรื่อง "ห้องปลอดฝุ่น" (Clean Room) ที่สามารถทำเองที่บ้านได้หรือไม่?

จากการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ เคยได้ยินและรู้วิธีทำห้องปลอดฝุ่น เช่น การปิดประตูหน้าต่างมิดชิดและใช้เครื่องฟอกอากาศ ร้อยละ 48.64 รองลงมาคือ เคยได้ยิน แต่คิดว่าทำยากหรือไม่เหมาะสมกับลักษณะบ้านของตน ร้อยละ 30.34 และกลุ่มที่เคยได้ยิน แต่ไม่รู้วิธีทำ ร้อยละ 11.08 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เคยได้ยินเรื่อง "ห้องปลอดฝุ่น" (Clean Room) ที่สามารถทำเองที่บ้านได้หรือไม่?

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	เคยได้ยิน และรู้วิธีทำ (ปิดประตูหน้าต่างมิดชิด ใช้เครื่องฟอกอากาศ)	303	48.64
2	เคยได้ยิน แต่คิดว่าทำยาก/ไม่เหมาะสมกับบ้านตนเอง	189	30.34
3	เคยได้ยิน แต่ไม่รู้ว่าทำอย่างไร	69	11.08
4	ไม่เคยได้ยิน อยากรู้วิธีทำ	52	8.35
5	ไม่เคยได้ยิน และไม่สนใจ	10	1.61

5. ก่อนที่ปัญหาฝุ่น PM2.5 จะเริ่ม ท่านเตรียมตัวและดูแลสุขภาพของตนเองพร้อมคนในครอบครัวอย่างไรบ้าง?

จากผลสำรวจ พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่เตรียมตัวรับมือฝุ่น PM2.5 โดยทำความสะอาดบ้าน ล้างแอร์/พัดลม ร้อยละ 60.67 รองลงมาคือ สวมหน้ากากป้องกันฝุ่น ร้อยละ 55.06 ทำความเข้าใจค่าสี PM2.5 และคำแนะนำในการปฏิบัติตนแต่ละระดับ ร้อยละ 32.74 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ก่อนที่ปัญหาฝุ่น PM2.5 จะเริ่ม ท่านเตรียมตัวและดูแลสุขภาพของตนเองพร้อมคนในครอบครัวอย่างไรบ้าง?

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	ทำความสะอาดบ้าน ล้างแอร์ ล้างพัดลม	378	60.67
2	สวมหน้ากากป้องกันฝุ่น	343	55.06
3	ทำความเข้าใจค่าสี PM2.5 และคำแนะนำในการปฏิบัติตนแต่ละระดับ	204	32.74

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
4	ออกกำลังกาย ดูแลสุขภาพให้ร่างกายแข็งแรง	200	32.10
5	ปลูกต้นไม้ เพื่อดักฝุ่น	174	27.93
6	ติดตั้งเครื่องฟอกอากาศ	172	27.61
7	ไม่ได้อยู่ในพื้นที่เสี่ยงที่มีปัญหา PM2.5	67	10.75
8	เตรียมยาประจำตัว	61	9.79
9	เตรียมห้องปลอดฝุ่น	51	8.19
10	ไม่ได้เตรียมตัวเลย	16	2.57

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

ผู้ตอบแบบสำรวจ 623 คน ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.27 มีอายุอยู่ในช่วง 25 - 44 ปี ร้อยละ 45.75 รองลงมาคือ 45 - 59 ปี ร้อยละ 32.91 มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ/ลูกจ้างรัฐ ร้อยละ 51.04 รองลงมาคือ พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 10.75 และแม่บ้าน/พ่อบ้าน ร้อยละ 9.95 ตามลำดับ และส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบล ร้อยละ 33.07 รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ร้อยละ 28.25 ตามลำดับ (ดังตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	444	71.27
ชาย	170	27.29
LGBTQIAN+	9	1.44
อายุ		
15 - 24 ปี	47	7.54
25 - 44 ปี	285	45.75
45 - 59 ปี	205	32.91
60 ปี ขึ้นไป	86	13.80
อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ/ลูกจ้างรัฐ	318	51.04
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างเอกชน	67	10.75
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	62	9.95
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/อาชีพอิสระ	52	8.35
รับจ้างทั่วไป	23	3.69
ว่างงาน/ระหว่างรองาน	18	2.89
อสม.	33	5.30

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
เกษตรกร	7	1.12
เกษียณราชการ	13	2.42
นักเรียน/ นักศึกษา	28	4.49
เขตการปกครอง		
เขตการปกครองรูปแบบพิเศษ (กทม./พัทยา)	75	12.04
เทศบาลตำบล	206	33.07
เทศบาลนคร	49	7.87
เทศบาลเมือง	117	18.78
องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	176	28.25

สรุปผลการสำรวจ

สรุปผลอนามัยโพล เดือนพฤศจิกายน 2568 “เตรียมพร้อมป้องกัน PM2.5” สำรวจระหว่าง 1 – 30 พฤศจิกายน 2568 มีผู้ตอบ 623 คน สรุป ดังนี้

จากผลอนามัยโพลพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความกังวลต่อผลกระทบทางสุขภาพของตนเองและครอบครัว ร้อยละ 58.27 รองลงมาคือความกังวลต่อเด็กและผู้สูงอายุ ร้อยละ 28.73 ขณะที่กังวลเรื่องค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ป้องกันและการรักษาพยาบาล ร้อยละ 4.82 อย่างไรก็ตามมีผู้ที่ไม่รู้สึกกังวล ร้อยละ 4.82 ทั้งนี้ ผู้ตอบส่วนใหญ่ติดตามข้อมูลค่าฝุ่น PM2.5 เป็นประจำ ร้อยละ 70.11 ติดตามเป็นครั้งคราว ร้อยละ 26.49 เคยติดตามแต่ไม่เข้าใจข้อมูล ร้อยละ 3.39 และไม่เคยติดตามเลย ร้อยละ 0.64 โดยในกลุ่มที่ติดตาม พบว่าส่วนใหญ่ใช้โซเซียลมีเดีย ร้อยละ 75.28 ข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษ ร้อยละ 51.53 และประกาศจากหน่วยงานรัฐ สถานีอนามัย หรือโรงพยาบาล ร้อยละ 48.79 ส่วนผู้ไม่เคยติดตามให้เหตุผลว่าไม่รู้ช่องทางติดตาม มองว่าไม่มีปัญหาในพื้นที่ และไม่เห็นความสำคัญ ตามลำดับ

ด้านการป้องกันสุขภาพจาก PM2.5 พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่รู้และปฏิบัติวิธีป้องกันได้อย่างเหมาะสม เช่น สวมหน้ากาก N95 และลดกิจกรรมกลางแจ้ง ร้อยละ 77.21 ขณะที่กลุ่มที่รู้บ้างแต่ไม่มีอุปกรณ์ป้องกัน มีร้อยละ 9.31 และกลุ่มที่เคยได้ยินแต่ไม่มั่นใจว่าปฏิบัติถูกต้อง มีร้อยละ 7.38 นอกจากนี้ ผู้ตอบเคยได้ยินและรู้วิธีทำ “ห้องปลอดฝุ่น” เช่น ปิดประตูหน้าต่างมิดชิดและใช้เครื่องฟอกอากาศ ร้อยละ 48.64 ในขณะที่เคยได้ยินแต่คิดว่าทำยากหรือไม่เหมาะกับบ้านตน ร้อยละ 30.34 และเคยได้ยินแต่ไม่รู้วิธีทำ ร้อยละ 11.08

ในด้านการเตรียมตัวรับมือปัญหาฝุ่น PM2.5 พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่เลือกทำความสะอาดบ้าน ล้างแอร์ และพัดลม ร้อยละ 60.67 รองลงมาคือ การสำรองหน้ากากป้องกันฝุ่น ร้อยละ 55.06 และการทำความเข้าใจค่าสี PM2.5 พร้อมคำแนะนำในการปฏิบัติตนแต่ละระดับ ร้อยละ 32.74

ข้อเสนอจากผลการสำรวจ

จากผลการสำรวจอนามัยโพล มีข้อเสนอให้เสนอให้กองส่งเสริมความรู้และสื่อสารสุขภาพ กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ และทีม SEhRT กรณี PM 2.5 ทั้งส่วนกลางกรมอนามัย และศูนย์อนามัยที่ 1 – 12 และสถาบันสุขภาพแห่งชาติเมือง นำผลอนามัยโพลไปเป็นข้อมูลประกอบเพื่อการวางแผนในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินมาตรการทางการแพทย์และสาธารณสุข กรณี PM 2.5 ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการสื่อสารสร้างความเข้าใจให้ประชาชนปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง ในประเด็นดังนี้

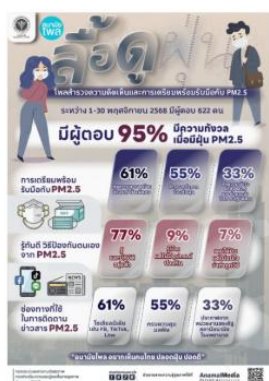
1. เพื่อการวางแผนในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินมาตรการทางการแพทย์และสาธารณสุข กรณี PM 2.5 ควรวางแผนพัฒนามาตรการทางการแพทย์และสาธารณสุขร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามประเด็นที่ผลอนามัยโพลพบว่าประชาชนมีความกังวล โดยเน้นการเฝ้าระวังภาวะสุขภาพกลุ่มเสี่ยง การจัดหาอุปกรณ์ป้องกันและส่งเสริมพื้นที่ปลอดฝุ่นในชุมชน พร้อมทั้งยกระดับการสื่อสารให้เข้าใจง่าย เข้าถึงประชาชนส่วนใหญ่ที่กังวลผลกระทบต่อสุขภาพ โดยเน้นแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง เช่น การใช้หน้ากาก N95 ลดกิจกรรมกลางแจ้ง และการทำห้องปลอดฝุ่น เพื่อลดความเสี่ยงจาก PM2.5 อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เสริมการสื่อสารความเสี่ยงและช่องทางเข้าถึงข้อมูลค่าฝุ่น PM2.5 ควรพัฒนาการสื่อสารเชิงรุกให้เข้าใจง่ายและเข้าถึงทุกกลุ่ม ตามที่ผลอนามัยโพลพบว่ายังมีกลุ่มที่ยังไม่เข้าใจข้อมูล PM2.5 โดยส่งเสริมการใช้ช่องทางออนไลน์และประกาศภาครัฐอย่างต่อเนื่อง พร้อมผลิตสื่อสาธิตการปฏิบัติตัว เช่น การใช้หน้ากากและการทำห้องปลอดฝุ่นให้ทำได้จริงในบริบทบ้านเรือนต่าง ๆ

3. ส่งเสริมความรู้และการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพ ควรมีการสื่อสารให้ความรู้ในการติดตามค่าฝุ่นแบบรายวัน จากหน่วยงานสาธารณสุข อปท. และกรมควบคุมมลพิษ จัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันแก่กลุ่มเสี่ยง สนับสนุนการจัดห้องปลอดฝุ่นในชุมชน และพัฒนาระบบแจ้งเตือนล่วงหน้า เพื่อให้ประชาชนปรับตัวได้ทันและลดผลกระทบต่อสุขภาพจาก PM2.5 อย่างเป็นระบบ

การนำไปใช้ประโยชน์ และช่องทางการเข้าถึงผลอนามัยโพล

การนำไปใช้ประโยชน์

infographic
กรมอนามัย

เผยแพร่ผลสรุปทาง
website

ผลอนามัยโพลสำรวจระหว่างวันที่ 1 – 30 พฤศจิกายน 2568 ประเด็น “เตรียมพร้อมป้องกัน PM2.5” มีไฟล์รายงานสรุปผล และสรุปผลในรูปแบบ Infographic เพื่อให้ผู้สนใจนำไปใช้ประโยชน์ สามารถเข้าถึงได้ที่ website กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ <https://hfd.anamai.moph.go.th>

โดย คณะทำงานขับเคลื่อนอนามัยโพล ปีงบประมาณ 2569
กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ กรมอนามัย
4 ธันวาคม 2568

4. เรื่อง “เทศกาลตรุษจีนกับการป้องกันผลกระทบจาก PM2.5”

กรมอนามัย ได้สำรวจอนามัยโพลเรื่อง “เทศกาลตรุษจีนกับการป้องกันผลกระทบจาก PM2.5” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจพฤติกรรมและความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะทำ การซื้ออาหารและของไหว้ในเทศกาลตรุษจีน และในประเด็นการป้องกันสุขภาพจากฝุ่น PM2.5 เพื่อนำผลสำรวจไปใช้ในการสื่อสารวางแผนขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในเทศกาลตรุษจีน สำรวจระหว่างวันที่ 1 – 31 ธันวาคม 2568 มีผู้ตอบรวม 1,044 คน สรุปผล ดังนี้

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทศกาลตรุษจีน

1. ท่านและครอบครัวมีแผนจะทำกิจกรรมอะไรบ้างในเทศกาลตรุษจีน?

จากผลอนามัยโพล พบว่า กิจกรรมที่ผู้ตอบและครอบครัวมีแผนจะทำในช่วงเทศกาลตรุษจีน มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ไปซื้อของไหว้ในวันจ่าย ร้อยละ 50.77 รองลงมาคือ ไหว้เจ้า/ไหว้บรรพบุรุษ ร้อยละ 49.04 และไม่มีแผนทำกิจกรรมข้างต้นในวันตรุษจีน ร้อยละ 31.13 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม พบว่า มีผู้ตอบบางส่วนที่ คาดว่าจะทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดฝุ่นในช่วงเทศกาลตรุษจีน ได้แก่ จุดธูป /เทียน ร้อยละ 12.26 เผากระดาษเงิน/ทองและสิ่งของที่เป็นกระดาษเพื่อไหว้บรรพบุรุษ ร้อยละ 10.06 และจุดประทัด ร้อยละ 6.99 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ท่านและครอบครัวมีแผนจะทำกิจกรรมอะไรบ้างในเทศกาลตรุษจีน?

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไปซื้อของไหว้ในวันจ่าย	530	50.77
2	ไหว้เจ้า/ไหว้บรรพบุรุษ	512	49.04
3	ไม่มีแผนทำกิจกรรมข้างต้นในวันตรุษจีน	325	31.13
4	ไปเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ กับครอบครัว	262	25.10
5	แจก/รับอั่งเปา แบบเงินสด	227	21.74
6	จุดธูป /เทียน	128	12.26
7	แจก/รับอั่งเปา แบบออนไลน์	122	11.69
8	เผากระดาษเงิน/ทองและสิ่งของที่เป็นกระดาษเพื่อไหว้บรรพบุรุษ	105	10.06
9	จุดประทัด	73	6.99
10	อื่นๆ โปรดระบุ	10	0.96

2. ท่านคิดว่า จะเลือกซื้ออาหาร/ของไหว้จากแหล่งต่างๆ ด้วยเหตุผลใดมากที่สุด

จากผู้ตอบแบบสำรวจที่ระบุว่า มีแผนจะซื้ออาหารหรือของไหว้จากแหล่งต่างๆ จำนวน 719 คน (คิดเป็น ร้อยละ 68.87 จากผู้ตอบทั้งหมด 1,044 คน) พบว่า ผู้ตอบให้ความสำคัญในการเลือกซื้ออาหารหรือของไหว้ โดยพิจารณาจากเหตุผลด้าน ความสะอาดและความปลอดภัยของแหล่งจำหน่าย เป็นอันดับแรก ที่ร้อยละ 32.13 รองลงมาคือ แหล่งที่ได้รับมาตรฐานหรือมีป้ายรับรองจากทางราชการ คร้อยละ 26.84 และแหล่งจำหน่ายที่มีความน่าเชื่อถือ ร้อยละ 10.85 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ท่านคิดว่าจะเลือกซื้ออาหาร/ของไหว้จากแหล่งต่างๆ ด้วยเหตุผลใดมากที่สุด

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	จากแหล่งที่สะอาด ปลอดภัย	231	32.13
2	แหล่งที่ได้รับมาตรฐาน/ป้ายรับรองจากทางราชการ	193	26.84
3	แหล่งจำหน่ายที่น่าเชื่อถือ	78	10.85
4	แหล่งจำหน่ายสินค้าที่ได้รับความนิยม/ราคาถูก	69	9.60
5	อยู่ใกล้ที่พักอาศัย	64	8.90
6	รวดเร็ว/สะดวกสบาย	51	7.09
7	ติดตามเป็นประจำ	32	4.45
8	ตลาด	1	0.14

3. ท่านเลือกซื้ออาหาร/ของไหว้ในเทศกาลตรุษจีน จากแหล่งใด

จากผู้ตอบแบบสำรวจที่ระบุว่า มีแผนจะซื้ออาหารหรือของไหว้จากแหล่งต่างๆ จำนวน 719 คน พบว่า ส่วนใหญ่เลือกซื้ออาหารหรือของไหว้ในช่วงเทศกาลตรุษจีนจาก ห้างสรรพสินค้า/ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้อยละ 73.16 รองลงมา คือ ตลาดสด ร้อยละ 68.43 และซื้อผ่านออนไลน์ (Delivery) ร้อยละ 18.22 ตามลำดับ รายละเอียดดังตาราง 3

ตารางที่ 3 ท่านเลือกซื้ออาหาร/ของไหว้ในเทศกาลตรุษจีน จากแหล่งใด

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	ห้างสรรพสินค้า/ซูเปอร์มาร์เก็ต	526	73.16
2	ตลาดสด	492	68.43
3	ซื้อผ่านออนไลน์ (Delivery)	131	18.22
4	ร้านสะดวกซื้อ/มินิมาร์ท	111	15.44
5	ตลาดนัด	100	13.91
6	ร้านขายของชำใกล้บ้าน	102	14.19

4. หลังจากเสร็จพิธีไหว้ตรุษจีน ท่านมีการจัดการอาหารปรุงสุกอย่างไร

จากผลสำรวจพบว่า หลังเสร็จพิธีไหว้ตรุษจีน ผู้ตอบส่วนใหญ่จะจัดการอาหารปรุงสุกโดย นำไปอุ่นร้อน ก่อนนำมาบริโภค ร้อยละ 60.50 รองลงมาคือ บริโภคทันที ร้อยละ 21.97 และยังไม่บริโภคทันทีแต่นำไปเก็บรักษา ในตู้เย็น ร้อยละ 8.07 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 หลังจากเสร็จพิธีไหว้ตรุษจีน ท่านจะมีการจัดการอาหารปรุงสุกอย่างไร

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	นำไปอุ่นร้อนก่อนนำมาบริโภค	435	60.50
2	บริโภคทันที	158	21.97
3	ยังไม่บริโภคทันที นำไปเก็บรักษาในตู้เย็น	58	8.07
4	แจกจ่ายให้เพื่อนบ้าน	43	5.98

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
5	ยังไม่บริโภคน้ำมันที่นำไปเก็บรักษาในตู้กับข้าว	23	3.20
6	ทำกับข้าว	1	0.14
7	นำไปอุ่นร้อนแล้วส่วนหนึ่งนำมาบริโภค และอีกส่วนหนึ่งนำไปแจกจ่ายให้เพื่อนบ้าน	1	0.14

5. ในช่วงเทศกาลตรุษจีน หากมีปัญหาวิกฤตฝุ่น PM2.5 ท่านจะป้องกันตนเองอย่างไร

จากผลสำรวจพบว่า พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากฝุ่น PM2.5 ในช่วงเทศกาลตรุษจีน 3 อันดับแรก ได้แก่ การไม่จุดธูปหรือไม่เผากระดาษเงินกระดาษทอง ร้อยละ 65.04 รองลงมาคือ สวมหน้ากากเพื่อป้องกันฝุ่น ร้อยละ 61.40 และทำความสะอาดบ้านและที่พักอาศัยให้สะอาด ปลอดภัย ปลอดภัย ร้อยละ 60.06 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ในช่วงเทศกาลตรุษจีน หากมีปัญหาวิกฤตฝุ่น PM2.5 ท่านจะป้องกันตนเองอย่างไร

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	ไม่จุดธูป/ไม่เผากระดาษเงินกระดาษทอง	697	65.04
2	สวมหน้ากากเพื่อป้องกันฝุ่น	641	61.40
3	เช็ดทำความสะอาดบ้าน ที่พักอาศัยให้สะอาด ปลอดภัย	627	60.06
4	ติดตามสถานการณ์ฝุ่นเป็นระยะ	556	53.26
5	ดูแลสุขภาพตนเอง และสมาชิกในครอบครัวที่เป็นกลุ่มเสี่ยง	543	52.01
6	ไม่จุดประทัด	539	51.63
7	ไม่เผาขยะ	447	42.82
8	จัดทำห้องปลอดฝุ่น	147	14.08
9	อื่นๆ โปรดระบุ	10	0.96

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

ผู้ตอบแบบสำรวจ 1,044 คน ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 78.74 มีอายุอยู่ในช่วง 25 - 44 ปี ร้อยละ 40.71 รองลงมาคือ 45 - 59 ปี ร้อยละ 32.76 มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ/ลูกจ้างรัฐ ร้อยละ 39.42 รองลงมาคือ แม่บ้าน/พ่อบ้าน ร้อยละ 14.18 และพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 9.30 ตามลำดับ และส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบล ร้อยละ 34.96 รองลงมาคือ เขตการปกครองรูปแบบพิเศษ (กทม./พัทยา) ร้อยละ 22.89 ตามลำดับ (ดังตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	822	78.74
ชาย	203	19.44
LGBTQIAN+	19	1.82
อายุ		

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
15 - 24 ปี	67	6.42
25 - 44 ปี	425	40.71
45 - 59 ปี	342	32.76
60 ปี ขึ้นไป	210	20.11
อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ/ลูกจ้างรัฐ	412	39.42
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	148	14.18
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างเอกชน	97	9.30
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/อาชีพอิสระ	96	9.20
รับจ้างทั่วไป	48	4.60
ว่างงาน/ระหว่างรองาน	92	8.81
อสม.	59	5.65
เกษตรกร	7	0.67
เกษียณราชการ	47	4.50
นักเรียน/นักศึกษา	38	3.64
เขตการปกครอง		
เทศบาลตำบล	365	34.96
เขตการปกครองรูปแบบพิเศษ (กทม./พัทยา)	239	22.89
องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	216	20.69
เทศบาลเมือง	150	14.37
เทศบาลนคร	74	7.09

สรุปผลการสำรวจ

สรุปผลอนามัยโพล เดือนธันวาคม 2568 “เทศกาลตรุษจีนกับการป้องกันผลกระทบจาก PM2.5” สำรวจระหว่างวันที่ 1 – 31 ธันวาคม 2568 มีผู้ตอบรวม 1,044 คน สรุปผล ดังนี้

ผู้ตอบส่วนใหญ่ยังคงมีแผนทำกิจกรรมตามประเพณีในช่วงเทศกาลตรุษจีน โดยกิจกรรมที่พบมากที่สุด ได้แก่ ไปซื้อของไหว้ในวันจ่าย ร้อยละ 50.8 รองลงมาคือ ไหว้เจ้าและไหว้บรรพบุรุษ ร้อยละ 49.0 ขณะที่ผู้ตอบบางส่วนไม่มีแผนทำกิจกรรมดังกล่าวในวันตรุษจีน ร้อยละ 31.1 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของรูปแบบการดำเนินชีวิตและการปรับตัวของสังคมในบริบทปัจจุบัน

จากผู้ตอบที่ระบุว่าไม่มีแผนจะซื้ออาหารหรือของไหว้ 719 คน (ร้อยละ 68.9) ให้ความสำคัญกับการเลือกซื้ออาหารหรือของไหว้โดยพิจารณาจาก ความสะอาดและความปลอดภัยของแหล่งจำหน่ายเป็นปัจจัยหลัก ร้อยละ 32.1 รองลงมาคือ จากแหล่งที่ได้รับมาตรฐานหรือมีป้ายรับรองจากราชการ ร้อยละ 26.8 และจากแหล่งจำหน่ายที่มีความน่าเชื่อถือ ร้อยละ 10.8 นอกจากนี้ส่วนใหญ่นิยมเลือกซื้ออาหารหรือของไหว้จากห้างสรรพสินค้า/ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้อยละ 73.2 รองลงมาคือ ตลาดสด ร้อยละ 68.4 และซื้อผ่านออนไลน์ (Delivery) ร้อยละ 18.2 ตามลำดับ ทั้งนี้ ภายหลังเสร็จพิธีไหว้ ผู้ตอบส่วนใหญ่จะจัดการอาหารปรุงสุกที่สอดคล้องกับหลัก

สุขภาพอาหาร โดยเลือกนำอาหารไปอุ่นร้อนก่อนนำมาบริโภค ร้อยละ 60.5 รองลงมาคือ บริโภคทันที ร้อยละ 21.9 และเก็บรักษาอาหารไว้ในตู้เย็นเพื่อบริโภคภายหลัง ร้อยละ 8.1

อย่างไรก็ตาม ในช่วงเทศกาลตรุษจีนเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่พบปัญหาฝุ่น PM2.5 ในพื้นที่ กทมและปริมณฑล รวมทั้งในหลายจังหวัด โดยพบว่า มีผู้ที่คาดว่าจะทำกิจกรรมที่จัดว่าก่อให้เกิดฝุ่น ได้แก่ จุดธูป /เทียน ร้อยละ 12.3 เผากระดาษเงิน/ทองและสิ่งของที่เปื้อนกระดาษเพื่อไหว้บรรพบุรุษ ร้อยละ 10.1 และจุดประทัด ร้อยละ 7.0 ตามลำดับ แต่เมื่อถามถึงการป้องกันตนเองหากมีปัญหาวิกฤตฝุ่นในช่วงเทศกาลตรุษจีน พบว่าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมที่ช่วยลดการสัมผัสฝุ่นเป็นอันดับต้น ๆ ได้แก่ การหลีกเลี่ยงจุดธูปหรือเผากระดาษเงินกระดาษทอง ร้อยละ 65.0 รองลงมาคือ การสวมหน้ากากเพื่อป้องกันฝุ่น ร้อยละ 61.4 และทำความสะอาดที่พักอาศัยให้สะอาดปลอดฝุ่น ร้อยละ 60.1 ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนถึงระดับการตระหนักรู้ด้านสุขภาพและการปรับพฤติกรรมของประชาชนต่อสถานการณ์ฝุ่น PM2.5 ในช่วงเทศกาลดังกล่าว

ข้อเสนอจากผลการสำรวจ

จากผลอนามัยโพล มีข้อเสนอให้กองส่งเสริมความรอบรู้และสื่อสารสุขภาพ กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ สำนักสุขภาพอาหารและน้ำ ศูนย์อนามัยที่ 1 – 12 และสถาบันพัฒนาสุขภาพระดับเขตเมือง นำผลอนามัยโพลไปเป็นข้อมูลประกอบเพื่อการวางแผนในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินมาตรการทางการแพทย์และสาธารณสุขกรณี PM2.5 และการสุขภาพอาหาร รวมถึงการสื่อสารสร้างความเข้าใจให้ประชาชนปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง ในประเด็นดังนี้

1. พัฒนาคความรอบรู้และพฤติกรรมด้านสุขภาพอาหารในช่วงเทศกาลตรุษจีน

ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการเลือกซื้ออาหารและของไหว้จากแหล่งที่สะอาดได้มาตรฐาน รวมถึงการจัดการอาหารเช่นไหว้อย่างถูกสุขลักษณะ โดยเน้นการอุ่นร้อนก่อนบริโภคและการเก็บรักษาอาหารอย่างเหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคจากอาหารเป็นสื่อ

2. ยกระดับการสื่อสารและการกำกับดูแลแหล่งจำหน่ายอาหารหลัก

เพิ่มมาตรการเฝ้าระวังและสื่อสารความเสี่ยงด้านสุขภาพอาหารในห้างสรรพสินค้า และตลาดสด ซึ่งเป็นแหล่งซื้ออาหารและของไหว้หลักของประชาชน พร้อมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามหลักสุขภาพอาหารอย่างเคร่งครัด และสร้างความเข้าใจให้ประชาชนจัดการอาหารอย่างปลอดภัยหลังเสร็จพิธีไหว้

3. ส่งเสริมการฉลองตรุษจีนที่ลดผลกระทบจากฝุ่น PM2.5 และคุ้มครองสุขภาพ

สนับสนุนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมฉลองเทศกาลให้เป็นมิตรต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม โดยรณรงค์ลดหรือหลีกเลี่ยงการจุดธูป การเผากระดาษเงินกระดาษทอง และการจุดประทัด ควบคู่กับการให้ความรู้เรื่องจัดการซื้ออย่างถูกวิธี การติดตามสถานการณ์ฝุ่น และการป้องกันตนเอง เช่น การสวมหน้ากากและการดูแลที่พักอาศัยให้ปลอดฝุ่น เป็นต้น

การนำไปใช้ประโยชน์ และช่องทางการเข้าถึงผลอนามัยโพล

ผลอนามัยโพล สํารวจระหว่างวันที่ 1 – 31 ธันวาคม 2568 ประเด็น “เทศกาลตรุษจีนกับการป้องกันผลกระทบจาก PM2.5” มีไฟล์รายงานสรุปผลและสรุปผลในรูปแบบ Infographic เพื่อให้ผู้สนใจนำไปใช้ประโยชน์ สามารถเข้าถึงได้ที่ website กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ <https://hfd.anamai.moph.go.th>

โดย คณะทำงานขับเคลื่อนอนามัยโพล ปีงบประมาณ 2569
กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ กรมอนามัย
6 มกราคม 2569

5. เรื่อง “การมีคู่และแนวคิดการมีลูกในยุคปัจจุบัน”

กรมอนามัย ได้สำรวจอนามัยโพลเรื่อง “การมีคู่และแนวคิดการมีลูกในยุคปัจจุบัน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการมีคู่ การตัดสินใจมีลูก ตลอดจนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจดังกล่าว เพื่อนำผลสำรวจไปใช้ประกอบการวางแผนขับเคลื่อนการดำเนินงานและการสื่อสารสร้างความรอบรู้ด้านส่งเสริมสุขภาพและอนามัยการเจริญพันธุ์ รวมถึงการส่งเสริมการมีลูกในอนาคต โดยสำรวจระหว่างวันที่ 1 – 31 มกราคม 2569 มีผู้ตอบรวม 840 คน สรุปผลดังนี้

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีคู่และแนวคิดการมีลูกในยุคปัจจุบัน

1. ตอนนี้คุณอยู่ในสถานะไหน

ผลสำรวจพบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่อยู่ในสถานะ โสด คิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมาคือ แต่งงานหรืออยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 38.45 และสถานะมีคู่ คิดเป็นร้อยละ 15.83 ตามลำดับ ในขณะที่สถานะแยกทาง ร้อยละ 4.17 และหม้าย ร้อยละ 2.14 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตอนนี้คุณอยู่ในสถานะไหน

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	โสด	331	39.40
2	แต่งงาน หรืออยู่ด้วยกัน	323	38.45
3	มีคู่	133	15.83
4	แยกทาง	35	4.17
5	หม้าย	18	2.14

2. สำหรับคุณ "ครอบครัว" คืออะไร

ผู้ตอบส่วนใหญ่ เลือกให้ความหมายคำว่า “ครอบครัว” หมายถึง การมีคู่ที่เข้าใจกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมาคือ การมีลูกและเติบโตไปด้วยกัน ร้อยละ 27.14 และการดูแลพ่อแม่หรือครอบครัวเดิมร้อยละ 24.76 ตามลำดับ ขณะที่ผู้ระบุว่า อยู่กับคู่โดยไม่จำเป็นต้องมีลูก ร้อยละ 7.74 รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สำหรับคุณ "ครอบครัว" คืออะไร

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	มีคู่ที่เข้าใจกัน	331	39.40
2	มีลูกและเติบโตไปด้วยกัน	228	27.14
3	ดูแลพ่อแม่/ครอบครัวเดิม	208	24.76
4	อยู่กับคู่โดยไม่จำเป็นต้องมีลูก	65	7.74
5	อื่นๆ	5	0.60
6	ยังไม่แน่ใจ	3	0.36

3. คุณอยากมีลูกไหม?

ผู้ตอบส่วนใหญ่ มีลูกแล้ว ร้อยละ 40.71 รองลงมาคือ ไม่อยากมีลูก ร้อยละ 23.81 ตามด้วยกลุ่มที่ยังไม่อยากมีลูกในขณะนี้ ร้อยละ 15.95 และกลุ่มที่อยากมีลูก ร้อยละ 13.81 ขณะที่กลุ่มที่ยังคิดอยู่หรือไม่แน่ใจ มีสัดส่วนต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.71 ตามลำดับรายละเอียดดังตาราง 3

ตารางที่ 3 คุณอยากมีลูกไหม?

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	มีแล้ว	342	40.71
2	ไม่อยากมี	200	23.81
3	ยังไม่อยากมีตอนนี้	134	15.95
4	อยากมี	116	13.81
5	ยังคิดอยู่ / ไม่แน่ใจ	48	5.71

4. ปัจจัยอะไรสำคัญที่สุดต่อการสร้างครอบครัว/มีลูก

ผู้ตอบให้ความสำคัญกับ เงินหรือความมั่นคงทางการเงินมากที่สุด ร้อยละ 30.00 รองลงมาคือ งานและเป้าหมายชีวิต ร้อยละ 28.45 และสุขภาพ ร้อยละ 22.02 ตามลำดับ ขณะที่ให้ความสำคัญกับความมั่นคงของความรัก มีเพียงร้อยละ 15.95 และการสนับสนุนจากสังคม ร้อยละ 3.57 รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 อะไรสำคัญที่สุดต่อการสร้างครอบครัว/มีลูก

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	เงิน	252	30.00
2	งานและเป้าหมายชีวิต	239	28.45
3	สุขภาพ	185	22.02
4	ความมั่นคงของความรัก	134	15.95
5	การสนับสนุนจากสังคม	30	3.57

5. วันวาเลนไทน์นี้ คุณอยากให้สังคมไทยช่วยเรื่องใดมากที่สุด

ผู้ตอบส่วนใหญ่ ระบุว่าอยากให้สังคมไทยให้การสนับสนุนด้านบริการสุขภาพที่เข้าถึงได้ง่ายมากที่สุด ร้อยละ 37.50 รองลงมาคือ สวัสดิการด้านครอบครัวและการมีลูก ร้อยละ 25.12 และงานหรือสภาพแวดล้อมการทำงานที่เอื้อต่อการมีครอบครัว ร้อยละ 23.81 ตามลำดับ ขณะที่การยอมรับความหลากหลายของรูปแบบครอบครัว มีร้อยละ 13.45 และการสนับสนุนด้านสุขภาพจิต มีสัดส่วนต่ำที่สุด ร้อยละ 0.12 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 วันวาเลนไทน์นี้ คุณอยากให้สังคมไทยช่วยเรื่องใดมากที่สุด

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	บริการสุขภาพที่เข้าถึงง่าย	315	37.50
2	สวัสดิการครอบครัว/มีลูก	211	25.12
3	งานที่เอื้อต่อการมีครอบครัว	200	23.81

อันดับ	ประเด็นคำตอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	บริการสุขภาพที่เข้าถึงง่าย	315	37.50
4	การยอมรับความหลากหลายของครอบครัว	113	13.45
5	การสนับสนุนด้านสุขภาพจิต	1	0.12

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

ผู้ตอบแบบสำรวจ 840 คน ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 80.12 มีอายุอยู่ในช่วง 45-59 ปี ร้อยละ 37.62 รองลงมาคือ 25-44 ปี ร้อยละ 29.40 มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ/ลูกจ้างรัฐ ร้อยละ 26.67 รองลงมาคือ แม่บ้าน/พ่อบ้าน ร้อยละ 17.02 และธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/อาชีพอิสระ ร้อยละ 10.60 ตามลำดับ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบล ร้อยละ 35.48 รองลงมาคือ เขตการปกครองรูปแบบพิเศษ (กทม./พัทยา) ร้อยละ 22.62 และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ร้อยละ 22.38 ตามลำดับ (ดังตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	673	80.12
ชาย	160	19.05
LGBTQIAN+	7	0.83
อายุ		
15 - 24 ปี	67	7.98
25 - 44 ปี	247	29.40
45 - 59 ปี	316	37.62
60 ปี ขึ้นไป	210	25.00
อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ/ลูกจ้างรัฐ	224	26.67
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	143	17.02
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างเอกชน	41	4.88
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/อาชีพอิสระ	89	10.60
รับจ้างทั่วไป	61	7.26
ว่างงาน/ระหว่างรองาน	70	8.33
อสม.	77	9.17
เกษตรกร	40	4.76
เกษียณราชการ	47	5.60
นักเรียน/นักศึกษา	48	5.71
เขตการปกครอง		
เทศบาลตำบล	298	35.48
เขตการปกครองรูปแบบพิเศษ (กทม./พัทยา)	190	22.62

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	188	22.38
เทศบาลเมือง	131	15.60
เทศบาลนคร	33	3.93

สรุปผลการสำรวจ

กรมอนามัยได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานะความสัมพันธ์และแนวคิดในการมีลูกระหว่างวันที่ 1 – 31 มกราคม 2569 โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 840 คน ผลสำรวจมีข้อสรุปดังนี้:

ผลอนามัยโพล พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ระบุว่าโสด (ร้อยละ 39.4) รองลงมาคือ แต่งงานหรืออยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 38.5) และมีคู่ (ร้อยละ 15.8) ขณะที่ผู้ตอบที่อยู่ในสถานะแยกทางและหม้ายในสัดส่วนที่ต่ำกว่าคือ แยกทาง (ร้อยละ 4.2) และหม้าย (ร้อยละ 2.1) ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นถึงสถานภาพความสัมพันธ์ครอบครัวในสังคมไทยปัจจุบัน ทั้งในกลุ่มที่ใช้ชีวิตลำพังและกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ

เมื่อพิจารณามุมมองต่อความหมายของคำว่า “ครอบครัว” พบว่า การมีคู่ที่เข้าใจกัน เป็นคำตอบที่ได้รับเลือกมากที่สุด (ร้อยละ 39.4) เห็นว่าความเข้าใจและการสนับสนุนซึ่งกันและกันในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ รองลงมาคือ การมีลูกและเติบโตไปด้วยกัน (ร้อยละ 27.1) และการดูแลพ่อแม่หรือครอบครัวเดิม (ร้อยละ 24.8) ขณะที่ผู้ที่ระบุว่า อยู่กับคู่โดยไม่จำเป็นต้องมีลูก ร้อยละ 7.7

ในประเด็นความต้องการมีลูก พบว่ากลุ่มผู้มีลูกแล้ว เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงที่สุด (ร้อยละ 40.7) ความคิดที่ไม่อยากมีลูก (ร้อยละ 23.8) หรือยังไม่อยากมีลูกในขณะนี้ (ร้อยละ 15.9) มีสัดส่วนรองลงมา ซึ่งอาจสะท้อนถึงการตัดสินใจมีลูกในบริบทสังคมปัจจุบันที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ โดยกลุ่มที่อยากมีลูก (ร้อยละ 13.8) และยังคงคิดอยู่หรือไม่แน่ใจ (ร้อยละ 5.7) แสดงให้เห็นถึงความไม่แน่นอนหรือความกังวลในการตัดสินใจมีลูกในอนาคต

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างครอบครัวหรือมีลูกที่ผู้ตอบให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ เงินหรือความมั่นคงทางการเงิน (ร้อยละ 30.0) รองลงมาคือ งานและเป้าหมายชีวิต (ร้อยละ 28.5) และสุขภาพ (ร้อยละ 22.0) ตามลำดับ ขณะที่ความมั่นคงของความรัก มีความสำคัญในสัดส่วนร้อยละ 15.9 และการสนับสนุนจากสังคม มีความสำคัญน้อยที่สุด ร้อยละ 3.6

นอกจากนี้ บริการสุขภาพที่เข้าถึงได้ง่าย เป็นสิ่งที่ผู้ตอบต้องการให้สังคมไทยให้ความสำคัญมากที่สุด (ร้อยละ 37.5) รองลงมาคือ สวัสดิการด้านครอบครัวและการมีลูก (ร้อยละ 25.1) และงานหรือสภาพแวดล้อมการทำงานที่เอื้อต่อการมีครอบครัว (ร้อยละ 23.8) ตามลำดับ ขณะที่การยอมรับความหลากหลายของรูปแบบครอบครัว มีความสำคัญ ร้อยละ 13.5 และการสนับสนุนด้านสุขภาพจิต มีสัดส่วนต่ำที่สุด ร้อยละ 0.12 ซึ่งสะท้อนถึงความคาดหวังต่อระบบสุขภาพที่ดีและสามารถเข้าถึงได้ทุกคน และสะท้อนถึงความต้องการให้การมีครอบครัวและการดูแลลูกเป็นเรื่องที่สามารถทำได้ง่ายและมีการสนับสนุนจากสังคม

ข้อเสนอจากผลการสำรวจ

จากผลอนามัยโพล มีข้อเสนอให้กองส่งเสริมความรอบรู้และสื่อสารสุขภาพ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ศูนย์อนามัยที่ 1 – 12 และสถาบันพัฒนาสุขภาพระดับเขตเมือง นำผลอนามัยโพลไปใช้ประกอบการสื่อสารและวางแผนเพื่อขับเคลื่อนการส่งเสริมสุขภาพหญิงวัยเจริญพันธุ์และการเตรียมความพร้อมก่อนมีบุตร ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมปัจจุบัน โดยให้ความสำคัญกับการเข้าถึงบริการสุขภาพ การสนับสนุนสวัสดิการครอบครัว และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีครอบครัวและการดูแลลูก ดังนี้

1. ใช้ข้อมูลประกอบการวางแผน เพื่อส่งเสริมการ พัฒนาบริการสุขภาพ ที่เข้าถึงได้ง่าย และให้ความสำคัญกับ การดูแลสุขภาพครอบครัว และการเตรียมความพร้อมก่อนการมีบุตร ดังนี้

- ตามที่ผลอนามัยโพล แสดงให้เห็นว่าผู้ต้องการให้สังคมไทยให้ความสำคัญกับ บริการสุขภาพ ที่เข้าถึงได้ง่าย (ร้อยละ 37.5) ดังนั้น จึงควรใช้ข้อมูลนี้ในการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาบริการสุขภาพที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยเฉพาะในกลุ่มหญิงวัยเจริญพันธุ์และการเตรียมความพร้อมก่อนการมีบุตร
- การส่งเสริมสวัสดิการด้านครอบครัวและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีครอบครัว โดยเน้นการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้แก่ สวัสดิการด้านครอบครัวและการมีลูก (ร้อยละ 25.1) และ งานหรือสภาพแวดล้อมการทำงานที่เอื้อต่อการมีครอบครัว (ร้อยละ 23.8) จะช่วยส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการสร้างครอบครัวและการมีบุตรในปัจจุบัน

2. การนำผลอนามัยโพลไปใช้ในการออกแบบ แคมเปญสื่อสาร ที่สามารถสร้างความตระหนักรู้และเพิ่มพูนความเข้าใจเกี่ยวกับ

- การสื่อสารสร้างความเข้าใจปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในเรื่องการมีบุตร ตามที่ผลอนามัยโพลที่พบว่า เงินหรือความมั่นคงทางการเงิน (ร้อยละ 30.0) เป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจมีลูก จึงควรมีการสื่อสารที่แสดงถึงความจำเป็นในการพัฒนาสวัสดิการและแผนการสนับสนุนด้านการเงินเพื่อให้การมีลูกเป็นไปได้ง่ายขึ้น
- การสื่อสารสร้างความเข้าใจในความหมายของครอบครัว ตามที่ผลอนามัยโพล พบว่า การมีคู่ที่เข้าใจกัน เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการมองครอบครัว (ร้อยละ 39.4) ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของครอบครัวในสังคมไทยและส่งเสริมการสนับสนุนในครอบครัว ทั้งในกลุ่มที่มีลูกและกลุ่มที่ยังไม่ได้มีลูกการนำไปใช้ประโยชน์ และช่องทางการเข้าถึงผลอนามัยโพล

การนำไปใช้ประโยชน์ และช่องทางการเข้าถึงผลอนามัยโพล

การนำไปใช้ประโยชน์

infographic
กรมอนามัย

เผยแพร่เว็บไซต์ ฐานกิจ เศรษฐกิจ

เผยแพร่ผลสรุปทาง website

เผยแพร่เว็บไซต์ กรมอนามัย

ผลอนามัยโพล สํารวจระหว่างวันที่ 1 – 31 มกราคม 2569 ประเด็น “การมีคู่และแนวคิดการมีลูกในยุคปัจจุบัน” มีไฟล์รายงานสรุปผลและสรุปผลในรูปแบบ Infographic เพื่อให้ผู้สนใจนำไปใช้ประโยชน์ สามารถเข้าถึงได้ที่ website กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ <https://hfd.anamai.moph.go.th>

โดย คณะทำงานขับเคลื่อนอนามัยโพล ปีงบประมาณ 2569
สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์
กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ กรมอนามัย
2 กุมภาพันธ์ 2569

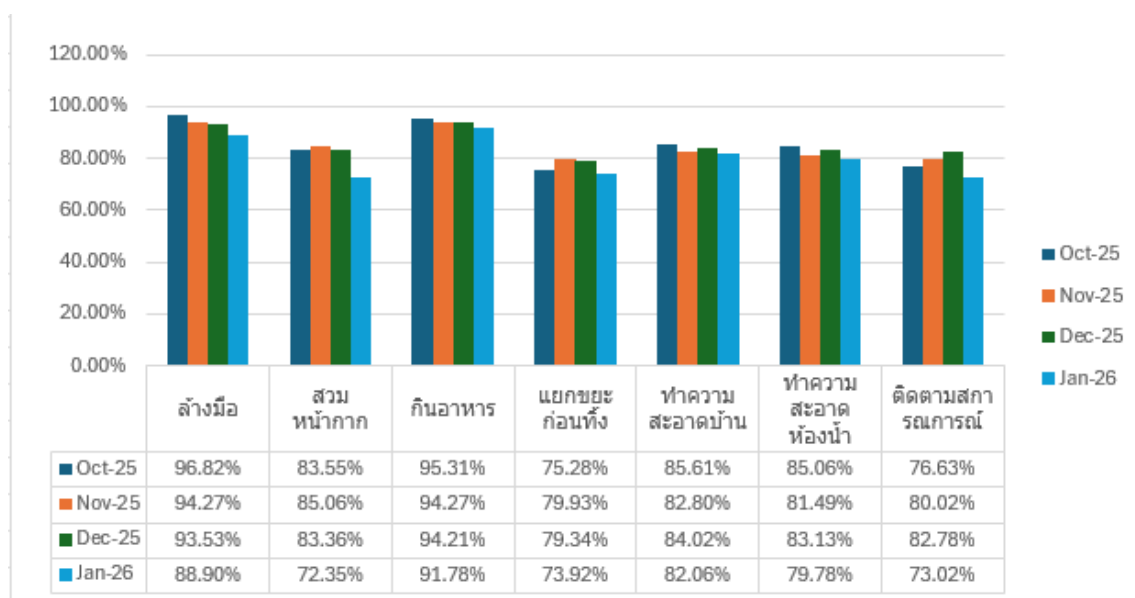

6. แนวโน้มพฤติกรรมด้านสุขอนามัยของประชาชน

กรมอนามัยได้ดำเนินการเฝ้าระวังพฤติกรรมด้านสุขอนามัยด้วยเครื่องมือ“อนามัยโพล” เพื่อให้ได้ข้อมูลสถานการณ์พฤติกรรมด้านสุขอนามัยในปัจจุบันและสามารถนำไปคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนและการสื่อสารสร้างความรอบรู้เพื่อให้ประชาชนเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงประสงค์และมีสุขภาพดี โดยพฤติกรรมด้านสุขอนามัย ประกอบด้วย

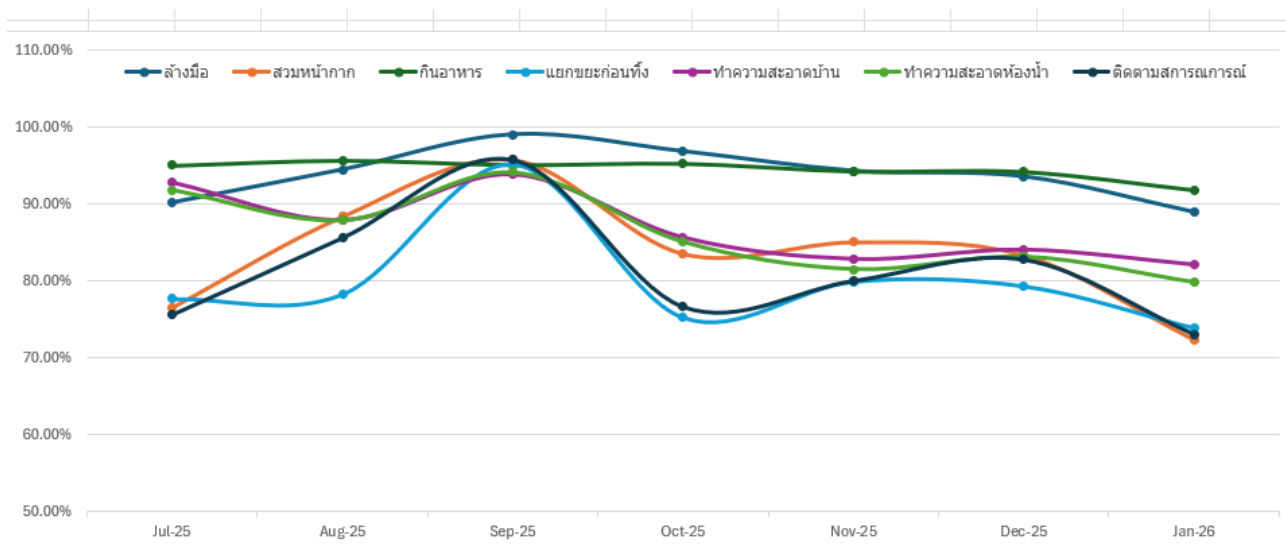
- 1) กินอาหารปรุงสุกสะอาด
- 2) การล้างมือบ่อย ๆ
- 3) สวมหน้ากากเมื่อฝุ่นสูง
- 4) ทำความสะอาดบ้าน
- 5) ทำความสะอาดห้องน้ำ
- 6) ติดตามสภรณ์มลพิษสิ่งแวดล้อม
- 7) การคัดแยกขยะก่อนทิ้ง

ซึ่งผลอนามัยโพลระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2568 – 31 ม.ค. 2569 มีผู้ตอบแบบสำรวจรวม 29,936 คน สรุปผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมด้านสุขอนามัย ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 สถานการณ์พฤติกรรมด้านสุขอนามัย ณ 31 มกราคม 2569 (จากอนามัยโพล)

- สถานการณ์พฤติกรรมด้านสุขอนามัย ณ 31 มกราคม 2569 พบว่า พฤติกรรมที่ประชาชนปฏิบัติเป็นประจำมากที่สุด คือ กินอาหารปรุงสุกสะอาด การล้างมือบ่อยๆ สวมหน้ากากเมื่อฝุ่นสูง ทำความสะอาดบ้าน ทำความสะอาดห้องน้ำ ติดตามสภรณ์มลพิษสิ่งแวดล้อม การคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ตามลำดับรายละเอียดดังรูปที่ 1
- แนวโน้มของพฤติกรรมด้านสุขอนามัยรายเดือนแยกพฤติกรรม พบว่า เกือบทุกพฤติกรรมมีแนวโน้มลดลงในเดือน มกราคม 2569 รายละเอียดดังรูปที่ 2

ภาพที่ 2 แนวโน้มของพฤติกรรมด้านสุขอนามัยรายเดือน
ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2568 – 31 มกราคม 2569 แยกรายพฤติกรรม

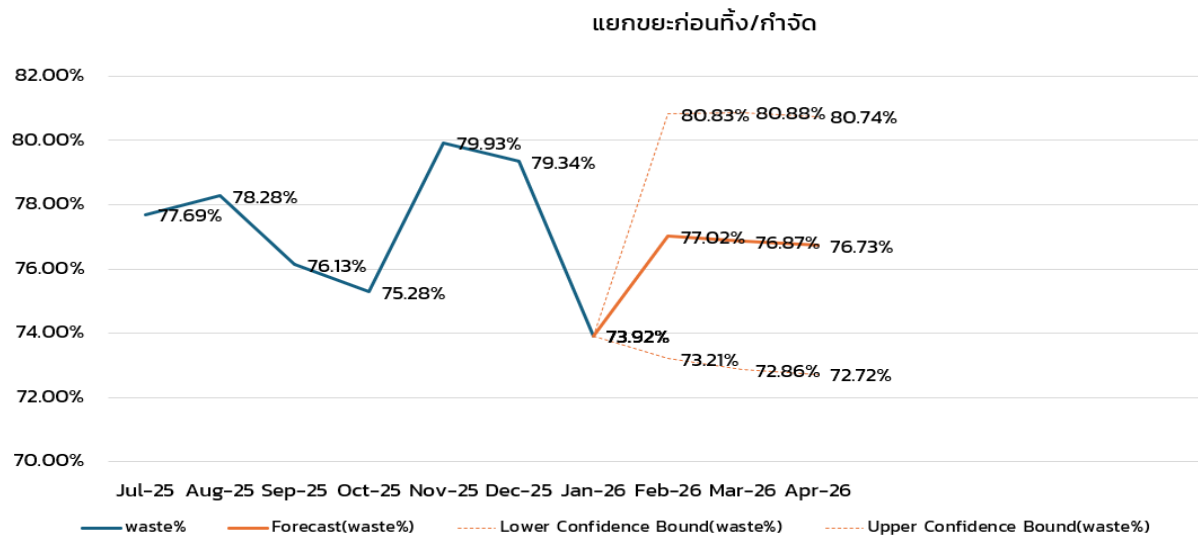
การพยากรณ์แนวโน้มพฤติกรรม สำหรับเดือน ก.พ. - เม.ย. 69

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์พฤติกรรมสุขอนามัย ด้วย Excel 2016 ฟังก์ชัน FORECAST โดยใช้ข้อมูลจากเดือนกรกฎาคม 2568 – มกราคม 2569 และนำมาพยากรณ์แนวโน้มล่วงหน้า 3 เดือน (ก.พ. - เม.ย. 2569) พบสาระสำคัญ ดังนี้

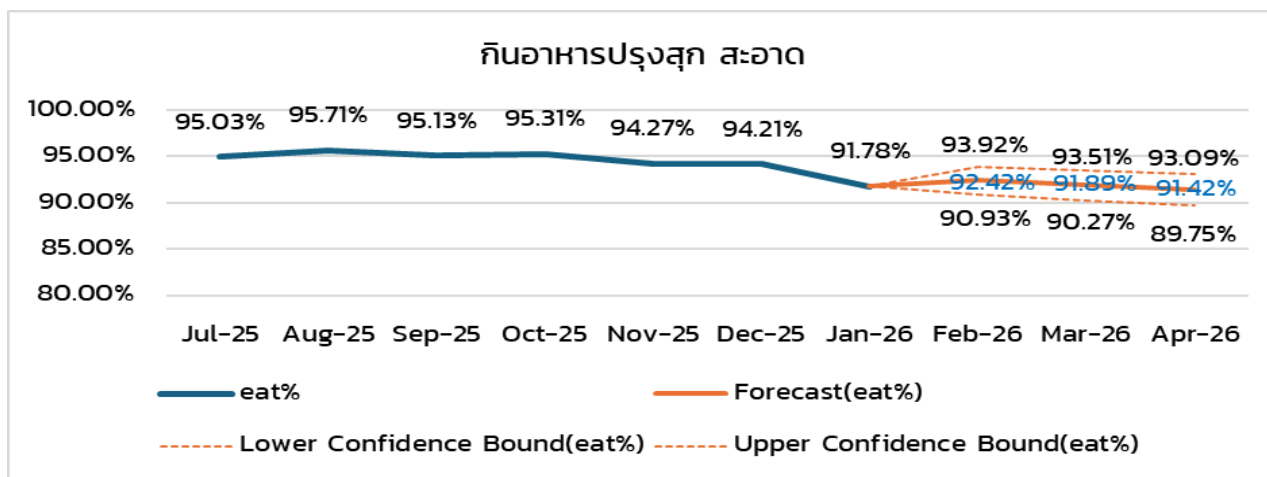
1. แนวโน้มพฤติกรรมที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้น พฤติกรรมที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ได้แก่

- การคัดแยกขยะก่อนทิ้ง
- กินอาหารปรุงสุกสะอาด
- สวมหน้ากากเมื่อฝุ่นสูง

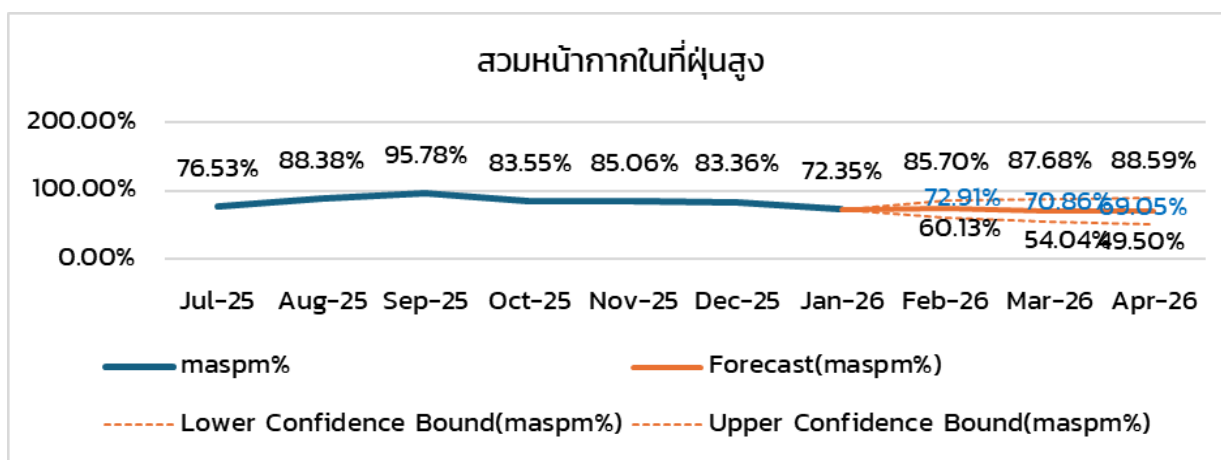
แนวโน้มดังกล่าวสะท้อนทิศทางเชิงบวกของพฤติกรรมสุขอนามัย โดยเฉพาะในมิติด้านสิ่งแวดล้อมและการป้องกันความเสี่ยงต่อสุขภาพ ซึ่งบ่งชี้ถึงระดับความตระหนักและการปรับตัวของประชาชนที่มีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง รายละเอียดดังภาพที่ 3 - 5

ภาพที่ 3 แนวโน้มการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง

ภาพที่ 4 แนวโน้มการกินอาหารปรุงสุกสะอาด

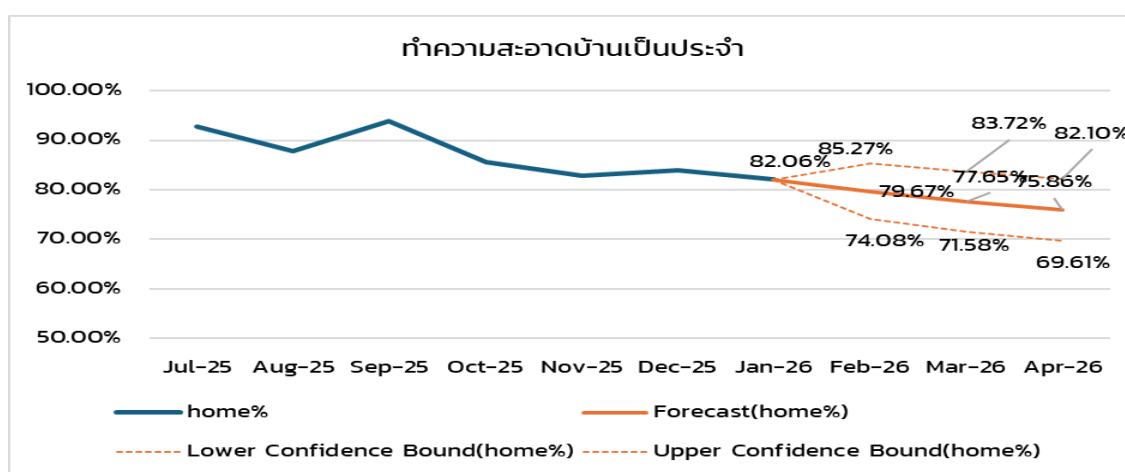
ภาพที่ 5 แนวโน้มการสวมหน้ากากเมื่อฝุ่นสูง

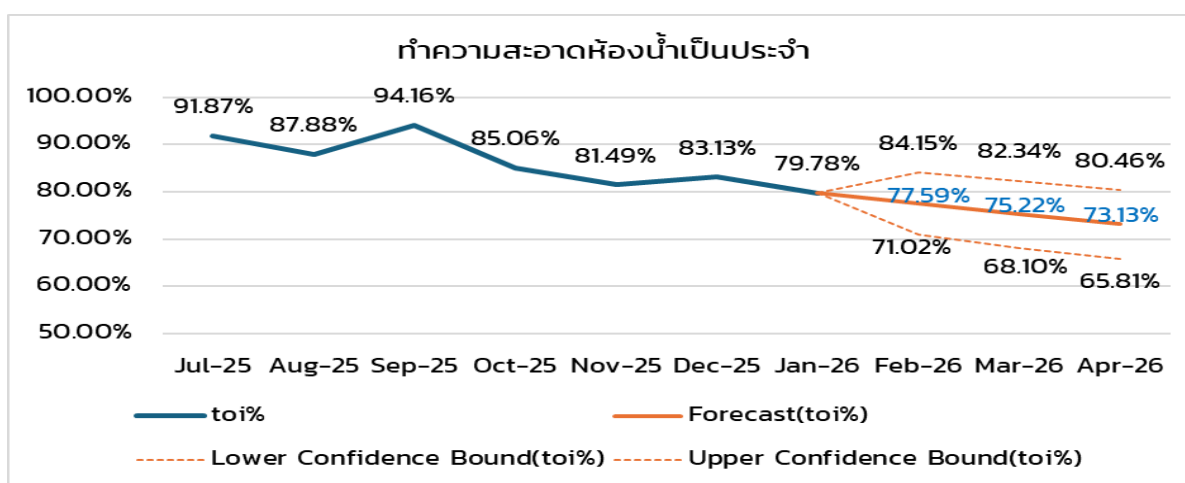
2. แนวโน้มพฤติกรรมที่คาดว่าจะลดลง พฤติกรรมที่มีแนวโน้มลดลง ได้แก่

- การทำความสะอาดบ้าน
- การทำความสะอาดห้องน้ำ
- การล้างมือบ่อย ๆ
- การติดตามสถานการณ์มลพิษ

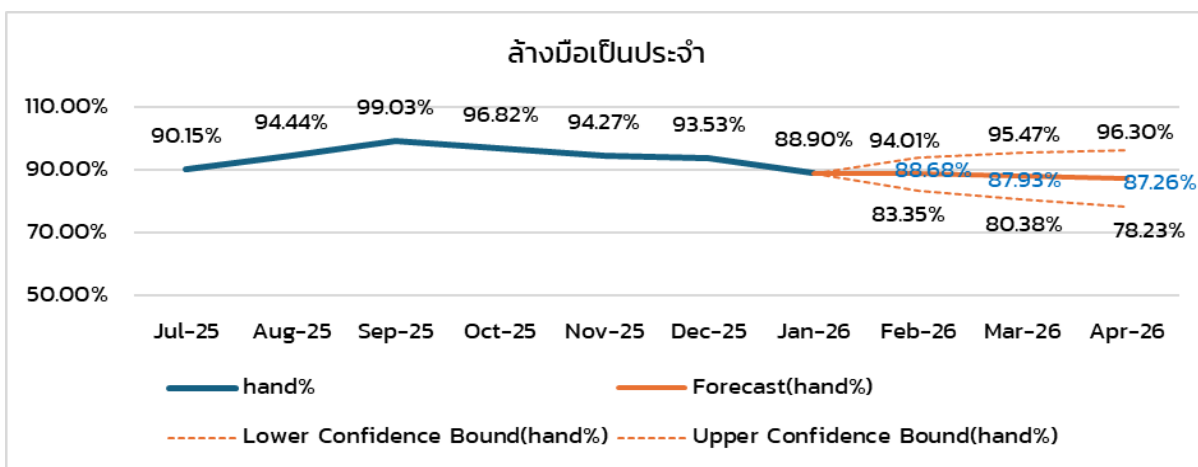
แนวโน้มดังกล่าวสะท้อนว่า ระดับความตระหนักและความสม่ำเสมอในการปฏิบัติพฤติกรรมสุขอนามัยของประชาชนมีทิศทางชะลอตัวลง ซึ่งอาจเป็นผลจากการรับรู้ความเสี่ยงที่ลดลง ดังนั้น จึงควรเร่งดำเนินมาตรการสื่อสารความเสี่ยงและเสริมแรงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเชิงรุกอย่างเป็นระบบ เพื่อป้องกันผลกระทบสะสมในระยะต่อไป รายละเอียดตามภาพที่ 6 -9

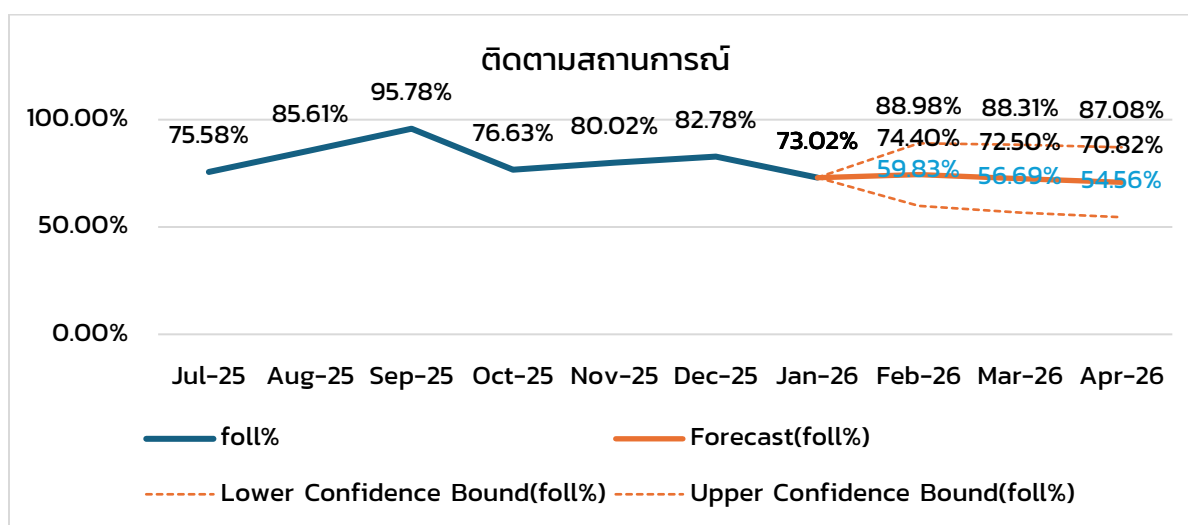
ภาพที่ 6 แนวโน้มการทำความสะอาดบ้าน

ภาพที่ 7 แนวโน้มการทำความสะอาดห้องน้ำ

ภาพที่ 8 แนวโน้มการล้างมือบ่อยๆ

ภาพที่ 9 แนวโน้มการติดตามสถานการณ์มลพิษ

3. ข้อเสนอเชิงนโยบายและการสื่อสารความเสี่ยง

จากผลการพยากรณ์ พบว่าช่วง ก.พ. – เม.ย. 2569 เป็นระยะสำคัญของการเฝ้าระวังโรคในฤดูหนาวต่อเนื่องสู่ช่วงค่าฝุ่นสูง จึงควรดำเนินการดังนี้

1. เร่งสื่อสารเชิงรุก ให้ประชาชนติดตามสถานการณ์สิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ
2. เน้นย้ำพฤติกรรมป้องกันตนเอง โดยเฉพาะการล้างมือและการสวมหน้ากากในพื้นที่ที่มีค่า PM2.5 สูง
3. บูรณาการข้อมูลพยากรณ์พฤติกรรมกับระบบเตือนภัยสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดมาตรการเชิงพื้นที่ (area-based intervention) อย่างเหมาะสม

โดยสรุป ผลการพยากรณ์ชี้ให้เห็นสัญญาณบวกของการปรับตัวด้านพฤติกรรมสุขอนามัยในภาพรวม อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องคงแรงขับเคลื่อนด้านการสื่อสารและมาตรการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพในช่วงวิกฤตมลพิษทางอากาศและโรคตามฤดูกาล

คณะผู้จัดทำและผู้ประสานงาน

ผู้ประสานงานแต่ละประเด็น

ดร.เบญจวรรณ รัชสุภา
หัวหน้ากลุ่มพยากรณ์สุขภาพ
02 590 4394

สุนิษา มะลิวัลย์
วิชาการพยากรณ์
02 590 4347

สุราสินี จันส่ง
พัฒนาระบบพยากรณ์
02 590 4949

ภัทรารักษ์ พวงศรี
วิชาการพยากรณ์
02 590 4960

วิษณุ ศรีวีไล
พัฒนาระบบพยากรณ์
02 590 4949

Contact Us

